

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_202307

UNIVERSAL
LIBRARY

॥ ೩೩ ॥

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯ,

ಉಡುಪಿ.

ಕೆ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣಗೌಡರಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ

ಅಂಧಕಾಸುರನ ಕಾಳಗ

++ ಪ್ರಥಮಾವೃತ್ತಿ. ++

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯ,

ಉಡುಪಿ.

1928

ಬೆಲೆ: 0-4-0.

(All Rights Reserved.)

Printed & Published by

P. Gurus Rao,

at the

Sri Krishna Press, Udupi.

॥ ೩೬ ॥

॥ ಶ್ರೀಹರಯೇ ನಮಃ ॥

ಯ ಕ್ಷ ಗಾ ನ

ಅಂಧಕಾಸುರನ ಕಾಳಗವು.

ಮುತ್ತೇಭವಿಕ್ರೇದಿತನ್ಯತ್.

ವಸುಧಾಮಂಡಲ ನಾಶದಾತ ಗಿರಿಜಾಪ್ರೀತಾ ಮಹೇಶಾ ಮಹಾ
ವಿಷವಾನೀ ನತದೇವತಾನರದ ಶ್ರೀಗಂಗಾಧರಾ ಮೋದಮಂ |
ವಿಷಧಾರೀಧರ ಚಂದ್ರಬಿಂಬವರದಾ ಕೈಲಾಸದಾ ಧೀಶ ನೀ-
ಡಸಮಾನಂದವ ನಾಗಭೂಷಣ ಮಹೇಶಾ ಶಂಕರಾ ಸಂತತಂ || ೧ ||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಚರಣತಲಕೆ ತಲೆ ಬಾಗುವೆ | ಗಿರಿಜೆಯ ತರಳ ಗಣಪ ದಯ || ವಿರಿಸಿ
ಪೊರೆಯೊ ಗುಣಶರನಿಧಿ | ಸುರನುತ ಸಿರಿಚರಣಾ || ಪಲ್ಲ || ಬರೆಯುವೆ ಗಣ
ರಾಜನೆ ಕೃತಿ | ಬರುವೆಡರುಗಳನು ಕರುಣದಿ | ಪರಿಹರಿವುದು ಗಿರಿವರನಾ |
ತರಳಿಯ ತನುಜಾತಾ || ಚರಣಾಂಬುಜದೊಳಗೆರಗುವ | ಮರಿದುಂಬಿಗೆ ಸು
ರನುತಪದ | ಸುರುಚಿರ ಮಧುವನು ಕರುಣಿಸು | ಕರುಣಾಕರ ದೇವಾ || ೧ ||
ದಂತಿವದನ ಗಜದಾನವ | ನಂತಕ ಪಾಲಿಸು ಕಿಂಕರ | ಸಂತಸದಲಿ ತವ ಪಾ
ದವ | ಚಿಂತಿಪೆ ಗಣವಾಲಾ || ಸಂತತ ಬರುತಿಹ ವಿಘ್ನ | ಕಂ ತರಿಯುತ
ಪೊರೆ ಗುಣನಿಧಿ | ಚಿಂತೆರಹಿತ ಗಣನುತ ಕಾ | ಲಾಂತಕಸುತ ನೀನೊ || ೨ ||

ಭಾಮಿನಿಪಟ್ಟದಿ.

ಗಿರಿಜೆಯರಸನ ಪದಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ವರನ ಚರಣಕೆ ಮಣಿದು ವಾಣಿ
ಯೊ | ಕಿರಲುಬೇಕೆಂದೆನುತ ವಾಣೀದೇವಿಯಳ ಪದಕೇ || ಶಿರವಿರಿಸಿ ಹಿರಿಯ
ರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯೊ | ಕಿರಗಿ ಬರೆಯುವೆನಿದನು ಕವಿಗಳ | ಚರಣದೊಳಗಿರಿಸುವೆನು
ಶೋಧಿಸಲೆಂದು ಸಂತಸದೀ || ೧ ||

ದ್ವಿಸದಿ.

ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕ ಕಮಲಭವನ ಪದತಲವಾ | ಇಷ್ಟದಿಂ ನುತಿಸಿ ಬೇಡು
 ವನರ್ಕನೊಲವಾ || ೧ || ಕವಿತೀಲಕ ಕಾಳಿದಾಸನ ಪಾದತಲವಾ | ಸುವಿನೋ
 ದದಿಂ ನುತಿಸಿ ಸರಸಕವಿಯೆನುವಾ || ೨ || ವರ ಪಂಪ-ರನ್ನ-ಹೊನ್ನರ ಪಾದ
 ಕೆರಗೀ | ವರ ಷಡಕ್ಷರಿ-ರುದ್ರದೇವರೊಳ್ಳರುಗೀ || ೩ || ಬೇಡಿ ಜಯವನು
 ಬಳಿಕ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಡಿಗೇ | ಗಾಢದಿಂದಡಿಗಡಿಗೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಕಡಗೇ || ೪ ||
 ಹರನ ಕಂಗಳ ಗಿರಿಜೆ ಪರಿಹಾಸಕಾಗೀ | ಮೆರವ ಕೈಯಲಿ ಮುಚ್ಚಲಧಿಕತರ
 ಮಾಗೀ || ೫ || ಕತ್ತಲೆಯು ಲೋಕವನು ಮುಚ್ಚಲದರಿಂದಾ | ಮತ್ತನಂ
 ಧಕ ಬಿಸಿಸಿ ತಾನು ಮದದಿಂದಾ || ೬ || ಹರನ ಮೇಲ್ವೈದಿ ಸಂಗರದಿ ಬಸವ
 ಳಿದೂ | ಹರನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ಗಣಪದವಿ ಪಡೆದೂ || ೭ || ಮೆರೆದ ಚರಿತೆ
 ಯನೆಲ್ಲ ಯುಕ್ತ ಗಾನದಲೀ | ಬರೆಯುವೆನು ಹರಿಯ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಹರುಷದಲೀ ||
 || ೮ || ನೋಡಿ ಸಜ್ಜನರು ತಪ್ಪಿರಲು ತಿದ್ದುವುದೂ | ಬೇಡುವೆ ವಿದಗ್ಧ ಜನ
 ರಿಂಗಿ ಯಶವಹುದೂ || ೯ ||

ವಾರ್ಧಿಕಪಟ್ಟದಿ.

ಚನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣಕಥನಮಂ ಪೇಳುತ್ತಿರೆ | ಚನ್ನಬಸಮಂ ಸಿದ್ಧರಾ
 ಮಂಗೆ ಕೇಳಿ ಮೆ | ತ್ತುನ್ನತದ ಹರುಷದಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡ ಹರಿಹರರ ವರಕಥಾ
 ಪೀಯೂಷವಾ || ಇನ್ನು ಬೇಡೆಂಬುವರ್ ಲೋಕದೊಳಗಿಹರೆ ಕೇ | ಇನ್ನು
 ಶಂಕರನಂಧಕಾಮರನ ಸಂಗರದಿ | ಬನ್ನಬಡಿಸುತ್ತ ಕೊಟ್ಟನೇಕೆ ಗಣಪದವಿ
 ಯಂ ಪೇಳಬೇಕೆಂದೆರಗಲೂ || ೧ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಝಂಕಿತಾಳ.

ಪರಮೇಶನೆಂಬವನ | ಶರಣನಾಗಿಹ ರಾಮ | ನೊರೆದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ |
 ವರ ಚನ್ನಬಸವಾ || ಕಿರುನಗೆಯ ಸೂಸುತಲಿ | ಹರನ ಸುಚರಿತೆಯ ಹಗ |
 ಲಿರುಳು ಎವರಸಲು ಕೇಳಿ | ಕಿರಿದಾಗದೈಸೇ || ೧ || ಆದರಾಲಿಸು ಭಕತ |
 ನಾದ ನೀ ಬೆಸಗೊಳಲು | ಮಾಧವನ ಗೆಳೆಯ ಗಿರಿ | ಜಾಧವನ ಕಥೆಯೂ ||
 ಹಾದಿಯಲ್ಲವೆ ಪುಣ್ಯ | ಸಾಧಿಸಲು ಕೇಳು ನೀ | ನಾನಿಯಿಂದೂರವೆ ನಾ |

ನಾದರದೊಳದನೊ || ೨ || ಕೇಳಿ ದಣಿಯದು ಕಿವಿಯು | ಪೇಳಿ ದಣಿಯದು
ಜಿಹ್ವೆ | ತಾಳಲಾರದು ಚಿತ್ತ | ಕಳವಳವ ಧಿಟವೊ || ಕೋಳುಗೊಂಬುದು
ವಾಪ | ಮೇಲಾದ ಸ್ವರ್ಗಪದ | ದಾಲಯವು ದೊರೆಯುವುದು | ಕೇಳಯ್ಯ
ರಾಮಾ || ೩ || ಮಂದರಾಧರನ ಸಖ | ನೆಂದೆನಿಸಿದಾ ತಿವನ | ಬಂಧುರದ
ಚರಿತೆಗಳ | ನೊಂದೊಂದ ಬಿಡದೇ || ಮುಂದೆ ಬಣ್ಣಿಸೆ ಶೇಷ | ನಿಂದಾಗದೈ
ಕೇಳು | ಚಂದದಿಂ ತಿಳಿದ ತೆರ | ದಿಂದ ಬಣ್ಣಿಸೆನೊ || ೪ || ಮಂದಹಾಸದಿ
ಕೇಳು | ಮುಂದೆ ಶಂಕಿಸದೆ ನೀ | ಪೊಂದದಿರೆ ಚಿನ್ನುಮಯನ | ಮುಂದೆ ಪರ
ದೊಳಗೇ || ಎಂದೆನುತ ಎವರಿಸಿದ | ನಂದು ಸಂತಸದಿಂದ | ಕಂದುಗೊರಳನ
ಚರಿತೆ | ಯಂದವೆಲ್ಲವನೊ || ೫ ||

ವಾರ್ಧಿಕಪಟ್ಟದಿ

ರಾಮ ಕೇಳ ರಜತಾದ್ರಿಶಿಖರದೊಳ ಪೈಭವನು | ಭೀಮಬಲನಹ
ನಂದಿ ಘೋರಾಂಗ ಕಾಪಾಲಿ | ಧೂಮಾಂಗ ಕಾಲಾಪಹರಣ ಘಂಟಾಕರ್ಣ
ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮಥರೊಡನೇ || ಸೋಮಶೇಖರನೋಲಗವ ಗೊಡುನೆನೆಂದೆ
ನುತ | ಭಾಮೆಯಹ ಗಿರಿಜೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಹರುಷದಿಂ | ಕಾಮಾಂತಕಂ
ಕುಳಿತನಧಿಕ ವೈಭವದಿಂದಲಾ ಮಹಾಗಿರಿಯ ತಿರದೇ || ೧ ||

ರಾಗ ಸಾರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡತಾಳ.

ಹರನು ಸಭೆಯೊಳಗಿರಲು ಪ್ರಮಥರು | ಹರುಷದಿಂ ಪಾಡಿದರು ಕೇಳೈ ||
ಗಿರಿಜೆಯಿರಲೆಡ ಭಾಗದಲಿ | ಕಿರುನಗೆಯವೆರಸೀ || ೧ || ತರಳರಾದಾ ಗಣಪ
ಷಣ್ಮುಖ | ರಿರಲು ಯೆಡಬಲ ಭಾಗದಲಿ ಪ್ರಮ || ಥರುಗಳೆದರು ಧರಿಸಿ ತೂ
ಲವ | ನೊರೆವೆ ನಿನಗೇ || ೨ || ತಲೆಯ ಗಂಗೆಯ ಜೆಲುವು ಚಂದ್ರನ | ಥಳ
ಥಳವ ಸಿತಕಿರಣತೋಭೆಯೊ || ಇಳೆಯೊಳಗ್ಗದ ವದನಕಮಲದ | ಜೆಲುವು
ಬಳಿಕಾ || ೩ || ರುಂಡಮಾಲೆಯೊಳತಿಭಯಂಕರ | ನೆಂದೆನಿಸಿ ವಿಷವಿರುವ
ಹಾವನು || ಮುಂದಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿರಲು ಭೀಕರ | ನೆಂದೆನಿಸುತಾ || ೪ || ಪರಿಕಿ
ಸಲು ಭೀಕರವ ಕಾಂತಿಯ | ಬೆರಸಿ ನೋಡಿದರೆಂತು ಕಾಂಬುದೊ || ಅರಿಯ
ಬೇಕೆಂಬಂತೆ ಶಂಕರ | ಸಿರಲು ಕೇಳೈ || ೫ || ತಿರುಗಿ ನಮನಗೆನೆರಸಿ ದಂತದ |

ವರರುಚಿರ ಹೊರ ಸೂನೆ ಗಿರಿಜೆಯ || ಸಿರಿಮುಖವ ನೋಡುತ್ತಲಾ ಸ್ಮರ |
ಹರನು ನುಡಿದಾ || ೬ ||

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಪ್ಪತಾಳ.

ಚಂದಿರನಾ ಸೊಬ | ಗಿಂದಲೆಸೆವ ಮದ | ಸಿಂಧುರಗಮನೆ ನಾನೂ ||
ಮುಂದೆ ಪೇಳುವ ಮಾತ | ನೊಂದ ಕೇಳಲೆ ವರ | ಸುಂದರಿಮಣಿಯೆ ನೀ
ನೂ || ೧ || ವಸವಂತನೆಂಬವ | ಬಿಸಜಮುಖಿಯೆ ಬಂದು | ಪಸರಿಸಿದನು
ಶೋಕವಾ || ನಸುನಗುವಂತಿಹ | ಕುಸುಮಗಳಿರವ ನೋ | ಡಸಿತಾಲಕಿಯೆ
ಮುದದೀ || ೨ || ಎಂದ ಮಾತಿಗೆ ಗಿರಿ | ನಂದನೆ ನುಡಿದಳಾ | ನಂದವ ಹೊರ
ಸೂಸುತಾ || ಕಂದುಗೊರಳ ನೋಡು | ಬಂದ ಮಾರುತ ಸುಮ | ಗಂಧವ
ಮೋಹಿಸುತಾ || ೩ || ಜಲಕೇಳಿಯಾಡಲು | ಜೆಲುವಾದ ಸಮಯ ನಿ | ನ್ನೊ
ಲವ ಪೇಳುವುದೆರೆಯಾ || ಬಳಲಿಕೆಗೊಸುಗ | ಜಲದೊಳಗಾಡುವ | ಬಲ
ವಂತ ಯೇಳೆನಲೂ || ೪ || ಶಂಕರನೆಂದ ಕೇಳು | ಪಂಕಜಾಂಬಕಿ ನಿನ್ನ |
ಅಂಕಿತವರಿಯಲೆಂದೂ || ಶಂಕಿಸಿ ಕೇಳ್ವೆ ನಿ | ನ್ನಂಕಿತವಿನಿತಿರೆ | ಬಿಂಕ ಪೋ
ಪುದೆಂದೂ || ೫ || ಪೊರಟೆನೆಂದೇಳಲು | ಪರಿವಾರದವರೆಲ್ಲ | ತೆರಳಲು ಹರು
ಷದಲೀ || ಗಿರಿಜೆಯ ಗೂಡಿ ಶಂ | ಕರ ಪೊರಟನು ತಾನು | ಸರಸಿಯೆಡೆಗೆ
ಗಿರಿಯಿಳಿದೂ || ೬ ||

ಕಂದ.

ನಡೆದರ್ ಮುಂದೆಗೆ ನಾನಾ | ಬೆಡಗಂ ನೋಡುತ್ತ ಪರಮಾನಂದಂ
ಮನಮಂ || ಬಿಡದಿಯ ಮಾಡಿರೆ ನೋಡಿದ | ರೆಡಭಾಗದೊಳೊಂದು ಕೊಳಂ
ಕಾಣಿಸೆ ಸೊಬಗಿಂ || ೧ ||

ವಾರ್ಧಿಕಪಟ್ಟದಿ.

ತುಂಬಿ ನೀರಿಹ ಕೊಳದ ಕಮಲಂಗಳಂ ಕಂಡು | ತುಂಬಿಗಳ್ ಬಂದು
ಝೇಂಕರಿಸಿ ಝೇಂಗುಡಿದು ಮದ | ತುಂಬಿ ತಂಬೆಲರ ಜೆಂಬಲಮಾಗಿ ಗೂಡಿ
ನೆಡೆಗೋಡಲೆಂದೂ || ಮುಂಬರಿಯ ಮಧುಪಾನ ಮತ್ತದಿಂದಲೆ ಮನಂ |
ಮುಂಬರಿಯದಿರೆ ದಾರಿ ಮಧುಪಾನದಿರವ ತಾ | ಮುಂಬರಿದು ಶಂಭು ತಾ
ನಂಬುಜಾಂಬಕಿ ಗಿರಿಜೆಗಿಂಬಾಗಿ ತೋರಿ ಬಳಿಕಿಂತೆದನೂ || ೧ ||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಸರಸೀಜಾಂಬಕಿ ನೋಡು | ಸರಸೀಯ ಬಿಡಗನು | ಹರುಷಾವ ಮ
ನಕೆ ಬೀರುವುದೂ || ತರುಣಿಯರನು ಪೋಲು | ತಿರುವುದೆಂತೆಂಬುದ | ನರು
ಹೂವೆನದನು ಕೇಳರಸೀ || ೧ || ಕಮಲವೆ ಮುಖವಾಗಿ | ವಿಮಲ ಹಂಸವೆ
ಕುಚ | ರಮಣೀಯ ತೆರೆಯೆ ತ್ರಿವಳಿಯೂ || ಕಮನೀಯತರವಾದ | ಅಮಲ
ಹುಲ್ಲಿನ ತೀರ | ಅಮಮ ಪಚ್ಚೆಯ ಸೀರೆಯ್ಯೋ || ೨ || ಮೆರೆವ ಲೋಚನಕೆ
ವಿಾ | ನರುಣಾಧರಕೆ ನೋಡು | ಮೆರೆವ ಪವಳಬಳ್ಳಿಯಿರಲೂ || ತರುಣಿಯ
ರಿಗೆ ಸರಿ | ಯಿರುವುದೆಂದುಸುರಾಲು | ಬರುವುದೆ ಅಪವಾದ ಹೇಳೂ || ೩ ||
ವರೆದಳಾಗಲೆ ಗಿರಿ | ವರಚಾತೆ ಕರುಣಾಸಾ | ಗರ ವಿಸ್ತ ಸರಸಾದ ಪರಿಯೂ ||
ಇರಲಿ ತಾಪನ ಪರಿ | ಹರಿಸಲೋಸುಗ ನಾವು | ವಿರಚಿಸಬೇಕು ಮಜ್ಜನವಾ ||
|| ೪ || ಎನಲಾಗ ಶಂಕರ | ಸಸುಮತವೇ ತನ್ನೊ | ಕನುಮಾನ ಬೇಡ ಮಜ್ಜ
ನಕೇ || ಮನವೊಲಿದಿಳಿದನು | ವನಜಾಂಬಕಿಯೆ ನೀನು | ಘನಬೀಗ ಬಾರೆಂ
ದನು ಭವಾ || ೫ ||

ಭಾವಿನಿಪಟ್ಟಿದಿ.

ರಮಣನಾಡಿದ ನುಡಿಯ ಕೇಳ್ದಾ | ಸುಮನಸಾರ್ಚಿತೆ ಬಂದು ನಿಂದಿರ |
ಲಮಿತಹರುಷವಿ ಮೈದಡವಿ ಕೈಪಿಡಿದು ಸರಸಿಯಲೀ || ಕಮಲನಾಭನ ಗೆಳೆಯ
ತಾನಾ | ಗಮಲಜಲದೊಳಗಿಳಿದು ಮಡದಿಯ | ವಿಮಲವದನನ ಜುಂಬಿಸುತ
ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡಿದನೊ || ೧ ||

ರಾಗ ಸುರುಟಿ, ಏಕತಾಳ.

ಆಡಿದ ಶಂಕರನೊ | ನಲಿನಲಿ | ದಾಡಿದ ಪರಶಿವನೊ || ಪಲ್ಲ || ಆಡಿದ
ಗಿರಿಜೆಯ | ಗೂಡುತ ಪರಶಿವ || ನೋಡು ಚಲವೀ | ಡಾಡುತ ಮುದದಲೀ ||
ಆಡಿದ || ೧ || ಮುಳುಗುತಲೊಮ್ಮೆಗೆ | ಘಳಿಲನೆದ್ದು ಬಂ || ದೆಳೆದು ಕೆಡಹಿ
ನಲಿ | ನಲಿದಾಡುತಲೀ || ಆಡಿದ || ೨ || ಸಿಕ್ಕದೆ ನೀನೆಂ | ದುಕ್ಕುವ ಹರು
ಷದಿ || ನಕ್ಕುನಕ್ಕು ಕುಣಿ | ದಕ್ಕರದಿಂದಲಿ || ೩ || ಸೋತೆನು ಸೋತೆನು |
ಧಾತುಗೆಡಿಸಿ ನೀ || ಕಾತುರಗೊಳಿಸದೆ | ಪ್ರೀತಿಯಲೀ ಬಿಡು || ಆಡಿದ ಶಂಕ
ರನೊ || ೪ ||

ವಾರ್ಧಿಕಪಟ್ಟದಿ.

ಈ ತೆರದೊಳಾಡಿ ಜಲಕೇಯಂ ಬಳಿಕ ದಡ | ಕಾತುರದೊಳ್ಳೆದಿ ವಸ
ನಾಂಬರಗಳಂ ಮುದದೊ | ಕಾತುಕೊಂಡಾಗ ನಿಜಗೇಹಕ್ಕೆದಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ
ಗಿರಿಸುತೆ ನುಡಿದಳೊ || ಪ್ರೀತ ಕೇಳೆ ಸುಮಕೋರಕಂಗಳಂ ಕೊೞ್ದು ನಾ |
ನೀತತೊ ಕ್ಷಣಕೆ ಬಹನೆಂದು ಪೋದಳೆ ಲೋಕ | ನಾಥನಲ್ಲಿಯೆ ಕುಳಿತನೆಲೆ
ರಾಮ ಲಾಲಿಸೆ; ಮುಂದಾದ ಕಥನಮಂ ವಿವರಿಸುವೆನೊ || ೧ ||

ಭಾವಿನಿಪಟ್ಟದಿ.

ಮಂಗಳೆಯು ಜೀಕಾದ ಸುಮಗಳ | ನಂಗದಲಿ ಧರಿಸುತ್ತ ಬಂದಳ |
ನಂಗಜಾಂಬು ಬಳಿಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಾಣದಂದದಲೀ || ಅಂಗ ಮರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು
ಬಂದಾ | ಭೃಂಗಕುಂಶಳೆ ತನ್ನ ಕೈಯ್ಯಲಿ | ಕಂಗಳನು ಮುಚ್ಚಿದಳು ಪರಿ
ಹಾಸದಲಿ ಪರಶಿವನಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಸಾರಂಗ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

(ದಾಟ:- ಲಾಲಿಸೆ ನಿರ್ಜರೇಂದ್ರಾ! ಜಯಂತ ಸು | ತೀಲ ಕೃಪಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಾ ||)

ರಾಮ ಕೇಳೆ ಕಥೆಯ ನೀನೊ | ಪರಿಹಾಸ | ದಾ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯ
ನೊ || ಪ್ರೇಮದಿ ಮಂಗಳೆ | ಕಾಮಸ್ಥೆಯ ಕಣ್ಣು | ತಾ ಮುಚ್ಚಲಾದುದ |
ನೇಮದಿಂದೊರೆಯುವೇ || ಪಲ್ಲ || ಧರಗೆ ಕಕ್ಕಸವಾದುದು | ಮುಚ್ಚಲು
ಕಣ್ಣು | ಭರಿತ ಕತ್ತಲೆಯಾದುದೊ || ಅರಸಲು ಬೆಳಕಿಲ್ಲ | ಅರರೆ ಜೋವಿಗ
ನೆಂದು | ಕರಕರಿಸಿದುವು ಮೊ | ಧರೆಯ ಜೀವಿಗಳೊ || ೧ || ನಡೆಯಲಾರದೆ
ಜನರು | ಕತ್ತಲೆಯೊಳು | ಕಡು ದುಃಖಭಾಜನರೊ || ಹುಡುಕಿ ಹುತಾಶನ |
ನಡೆಯನೆಲ್ಲೆಯು | ಪೊಡವಿಯೊಳೆ ಕಾಣದೆ | ಕಡು ದುಃಖದಿಂದಲೀ || ೨ ||
ದಾರಿಗಾಗದೆ ತಿವನೆ | ಸಲಹೊ ನಮ್ಮ | ಭೂರಿಮಹಿಮ ಭವನೇ || ತೋರಿಸಿ
ದುಃಖದಾ | ವಾರ್ಧಿಯಾ ಕಡೆ | ಸೇರಿಸಿ ಪೊರೆಯೊ ಮಾ | ರಾಂಬೆಯೆ ಪೋ
ದದೀ || ೩ || ಸುರಸಾಲ ಬಸವಳೆದಾ | ಸಾರಸಭವ | ಪಿರಿದಾದ ಕಳವಳದಾ ||
ಪರಿಯ ಕಾಣದೆ ಸಿರಿ | ಯೆರೆಯನ ಕೇಳಲು | ವರಸುಧಾ | ಶರಣಿಗೆ | ತಿರ
ಬಾಗಿ ನಮಿಸಿದಾ || ೪ ||

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

(ದಾಟಿ:—ಭಳಿರೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಕೇಳು ಬಿಳಕಾಲಮಾಡಿಯೇ ||)

ಪೊರೆ ದಯದಿಂದ ತ್ರೀ | ಯೆರೆಯ ಗೋವಿಂದ | ಕರುಣಾಸಾಗರ
ದಯ | ವಿರಿಸೊ ಮಹಾನಂದಾ || ಪೊರೆ ದಯ || ಪಲ್ಲ || ಕತ್ತಲೆ ಲೋಕವ |
ಮುತ್ತಿ ಮುಂಗಡಿಸಿ ನ | ಮುತ್ತಮ ಕಜ್ಜವ | ನೊತ್ತಾಯವಿ ನಿಲಿ | ಸುತ್ತ
ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನೊ || ಬಹುಪೀಡಿ | ಸುತ್ತಲೆ ಕಣ್ಣೀರನೊ | ಧಾರುಣಿಗೇ | ಸು
ತ್ತಲೆ ಕ್ಯಾವರನೊ | ಕಾಣದೆ ಬಂದೆ | ಎತ್ತಲೆ ದೇವರನೊ || ಪೊರೆ || ೧ ||
ನಿನ್ನವರೆಂಬುವ | ದಿನ್ನು ಬಾರದೆ ಮನ | ತುನ್ನತೋನ್ನತ ಸುರ | ಸನ್ನುತ
ಪದಯುಗ | ವನ್ನು ತೋರಿಸಲೊಲ್ಲದೇ || ಪೋಗುವೆ ಯೆಲ್ಲ | ಗಿನ್ನು ನೀ ಗತಿ
ಯಲ್ಲದೇ | ಪೋದರೆ ಧೈರ್ಯ | ಕಿನ್ನು ತೋರೇಡೆಯೆಲ್ಲದೇ | ನಮ್ಮಯ ಬಾ
ಳ್ಳೆ | ಯಿನ್ನು ನಿನ್ನೆಡೆಯಲ್ಲದೇ || ಪೊರೆ || ೨ || ಅಂಬುಜಮಿತ್ರ ಮೇ | ಣಂ
ಬುಜಪೈರಿಗ | ಕೆಂಬವರೆಲ್ಲ ಹೇ | ಕಂಬುಜನಯನೀ | ನಂಬಿ ಬಂದೆವು ಪಾ
ದವಾ || ಸಲಹೊ ನಮ್ಮ | ಕಂಬುಗೊರಳ ಮಾಧವಾ | ನಿನ್ನ ದಯಾ ಬೇ |
ಕೆಂಬ ಮನಕೆ ನೋದವಾ | ತೋರಿಸು ಬೇಗ | ಜಂಭವೈರಯ ಕ್ಯಾದವಾ ||
ಪೊರೆ ದಯದಿಂದ || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿಪಟ್ಟದಿ.

ಸರಸಿಚಾಸನನಿಂತು ಸುತಿಸಲು | ಸರಸಿಚಾಂಬಕ ತಿಳಿದು ಕಮಲಜ |
ಗರುಹಿದನು ಗಂಭೀರವಾದ ಸಭೋನಿನಾದದಲೇ || ಹರನ ಕಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿ
ದಳು ಶಂ | ಕರಿಯು ಕೇಳದರಿಂದ ತಿಮಿರವು | ಧರೆಗೆ ಹಬ್ಬಿದ ಶಂಕರನು
ಪಾಲಿಸುವ ನಡೆಯೆಂದಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಮಧುಮಾಧವಿ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ.

ಹರಿಯು ಸುಡಿಯನು ಕೇಳೆ ಕಮಲಜ | ತೆರಳಿದನು ನಿಯೋಳಿಗೆ ಮೆ
ಲ್ಲನೆ || ಪರತಿವನ ಪದಕಮಲದಲಿ ಮನ | ವಿರಿಸಿ ಜಯಜಯವೆಂದು ಸುತಿಸಿದ
ಕರುಣಾಧಿಯಾ || ೧ || ಗಂಗೆಯನು ತಿರಡೊಳಗೆ ಧರಿಸಿದ | ತುಂಗಮಹಿಮ
ಮಹೇಶ ಶಂಕರ || ಅಂಗಚಾಂತಕ ನಾಶರಹಿತ ಭು | ಜಂಗಧರ ಸಲಹೆಂದು
ತಾ ಪಿಡಿದಂಜಲಿಯಲಿ || ೨ || ಕುಸುಮಶರಪುರಮಾಧನ ಸುಮನಸ | ವಿಸರ

ವಂದಿತ ರುಂಡಮಾಲೆಯೊ || ಕೆಸೆನ ವರದ ಪಿನಾಕಪಾಣಿಯೆ | ದೆಸೆಯ ಗೆಡಿ
 ಸುವೆ ಯೇಕೆ ತಿಮಿರದೊಳುಸುರು ದೇವಾ || ೩ || ಶರಣಜನಸುರಧೇನು ಭಕ
 ತರ | ಮೊರೆಗೆ ಕಿವಿಗೊಡದಿರಲು ನಮ್ಮನು || ಪೊರೆಯುವವರಾರೆಲೆ ಜಗನ್ನ
 ಯ | ಪರಿಹರಿಸಿ ಕತ್ತಲೆಯ ಲೋಕವ ಸಲಹೊ ದೇವಾ || ೪ || ಕಮಲನಾ
 ಭನ ನುತಿಸಲರುಹಿದ | ನಮಲ ಶಿವಪಾದವನು ಮರೆಯೊಗ || ಅಮಿತಗುಣನಿಧಿ
 ಲೋಕದೊಳಗಿಹ | ತಿಮಿರವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಯುವನೆನುತ ನಮಗೇ || ೫ ||

ಭಾಮಿನಿಪಟ್ಟದಿ.

ಬಂದ ಪರಿಭವವನ್ನು ಕಳೆ ಗೋ | ಎಂದಸಲು ಸಚರಾಚರಾತ್ಮಕ |
 ಮುಂದೆ ನೀ ಗತಿಯೆಂದು ಕಮಲಜ ಭಜನೆ ಶಂಕರನಾ || ಮಂದಹಾಸವ
 ಬೀರಿ ಗಿರಿಜೆಯೊ | ಕೆಂದ ಬಿಡುಬಿಡು ಕರವ ಲೋಕವ | ಕಂದಿಸದೆ ಚಿಂತೆ
 ಯೊಳಗದ್ದು ತಮಾಯ್ತು ನೋಡೆಂದಾ || ೧ ||

ಕಂದ.

ಅಗಜೆಯು ಬೇಗನೆ ಕರನುಂ | ತೆಗೆದಳ್ ತಪ್ಪೆಸಗಿದೆ ತಾನೆಂದೆನುತಾ
 ಗಳ್ || ಜಗದೊಳ್ ಮೂಡಿತು ಬೆಳಕೇ | ನುಗ್ಗಿದಂ ರಾಮನೆ ಕೇಳ್ ಬಳಿ
 ಕೊಂದಡ್ಕ ರಿಯಂ || ೧ ||

ವಾರ್ಧಿಕಪಟ್ಟದಿ.

ಅಡಗೆ ಕತ್ತಲೆ ತಿಳಿದು ಕಮಲಜನು ಸಂತೋಷ | ದೊಡಲಭಾರದಿ
 ನಡೆದ ಲೋಕದೊಳಗಾನಂದ | ಮಡಸಿದುದು ಕತ್ತಲೆಯು ಬೆರದೊಂದು
 ಶಿಶುವಾಗಿ ಶಿವನ ಪದದೊಳ್ ರೋದಿಸೇ || ಮೃಡನು ತಾನಾ ಶಿಶುವ ಪಿಡಿದತ್ತಿ
 ಶಂಕರಿಗೆ | ನುಡಿದನೆಲೆ ದೇವ ಕೇಳ್ ಶಿಶುವಿದಂ ಪಡೆದವರ್ | ಪೊಡವಿಯೊಳ್
 ನಾನ್ಯೆನೆ ಬಾಳಲಿವನಂಧಕಾಸುರನಾಗಲೆಂದರುಹಿದಾ || ೧ ||

ದ್ವಿಪದಿ.

ಅಂಧಕಾಸುರನೆ ಪಿಡಿದಾಗ ಶಂಕರನೊ | ಮುಂದಕಾಲೋಚಿಸಿದನರಿಭ
 ಯಂಕರನೊ || ೧ || ಅರಿಗೀಯುವೆನಿವನ ಸಾಕುವರೆ ಮುಂದೇ | ಭೂರಿಬಲ
 ಯುತರಾರೊ ಲೋಕದೊಳಗೆಂದೇ || ೨ || ಚಿಂತಿಸಲು ಗಿರಿಸತೆಯು ಪದ
 ಯುಗಳೆ ನಮಿಸಿ | ಸಂತಪದೊಳರುಹಿದಳು ಮುಗುಳುನಗೆನೆರಸಿ || ೩ ||

ನುತಿಸುತಹ ತವ ಪದವ ವರ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಾ | ಸುತನ ಬೇಡಲು ನಿಮ್ಮನೆಲೆ ಜಗ
ದ್ರಕ್ಷಾ || ೪ || ಎನೆ ಕೇಳಿ ತಪಗೈವ ದೈತ್ಯನೆಡೆಗೆ ಭವಾ | ಸನುಮತದಿ ತಿಶುವ
ಕೊಂಡೊದಾಗ ತಿರವಾ || ೫ || ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ವೀರ ಮನದಿರವಾ |
ನುಡಿಯೊ ಕೊಡುವೆನು ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ವರವಾ || ೬ ||

ಭೋಗಪಟ್ಟದಿ.

ಎನಲು ಕೇಳಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು | ದನುಜ ತಿವನ ಪಾದಯುಗಕೆ | ಮಣಿದು
ಕೊಳ್ಳ ಮೂರು ಲೋಕವನ್ನು ಜೈಸುವಾ || ಘನವರಾಕ್ರಮದಲಿ ವೀರ | ನೆನಿ
ಸಿದೊಬ್ಬ ಮಗನ ಕೊಡುವು | ದನಲು ನುಡಿದ ಶೂಲಿ ಸಲುಗೆಯಿಂದ ದೈ
ತ್ಯಗೇ || ೧ ||

ನಿಧಾನಮಟ್ಟಿ.

(ದಾಟಿ: - ಆಡಪೋಗುವಾ | ಬಾರೊ ರಂಗ | ಆಡಪೋಗುವಾ ||)

ಇಳಿಯ ವೀರ | ನೀನು ಬಹಳ | ಬಳಲಿಹೋದೆಯಾ || ಪಲ್ಲ || ಸುತನಿ
ಗಾಗಿ | ಸತತ ನೀನು | ತಪವ ಗೈದೆಯಾ || ಅಶುಲಭಕುತಿ | ಯತಿವಿಕಾಸ |
ವನ್ನು ಕ್ಯಾದೆಯಾ || ೧ || ಪಿಡಿಯೊ ಮಗನ | ಕಡುಗಲಿಯನು | ಪೊಡವಿಯೊ
ಲ್ಲವಾ || ನಡುಗಿಸುವನು | ನುಡಿಯ ಕೇಳು | ಕಡು ಪರಾಕ್ರಮಾ || ೨ || ವೀ
ರನಾಗಿ | ಸುರರನೆಲ್ಲ | ಗಾರುಗೆಡಿಸುವಾ || ಮೂರು ಜಗದ | ವೀರರನ್ನು |
ಸೂರೆಮಾಡುವಾ || ೩ || ಪೋಗು ಮನೆಗೆ | ಬೇಗ ನಿನ್ನ | ನಾಗವೇಣಿಗೆ ||
ಕೂಗಿ ಹೇಳು | ಜೋಗುಳವನು | ಹಾಡಿ ತೂಗಲೀ || ೪ ||

ವಾರ್ಧಿಕಪಟ್ಟದಿ.

ಅಂಧಕಾಸುರನೆಂಬ ನಾಮವತ್ತಿಹೆನಿವಗೆ | ಮುಂದೆ ನೀ ಸಲಹೆಂದು
ಕರುಣದಿಂದಾ ತಿಶುವ | ನಂದು ದೈತ್ಯನ ವಶಕೆ ಕೊಟ್ಟನಾಗಲೆ ಪೇಳಲೇನು
ಲೋಕ ತಲ್ಲಣಿಸಿತೊ || ತಂದು ಶೋಣಿತನಗರಿಯಲ್ಲ ಸಾಕಿದ ದಿತಿಯ | ನಂದ
ನನು ಮೂರ್ಖೋಕಮಂ ಗೆಲುವ ವಿಜಯಸಿರಿ | ಚಂದಿರನ ರಾಯನನು ಬೆಳೆ
ಯುತಿದ್ವಂ ಬಾಲಸಧಿಕ ವಿಸ್ವಯದಿಂದಲಿ || ೧ ||

రాగ కాంబోధి, అశ్వుతాళ.

(దాట:—లాలిసి కేళిన్న సూల్లా | మన | దాలొజనయ పేళిన్లన్లా ||)

కేళిదేయా రామ నీనూ | బాల | గేళిగేయను పేళిలీనూ ||
కాలనేంబను రూప | తాళి బందిరువంతే | బాలనతిబలదాళు మల్లర |
పాలనాదను తోళబలదలీ || ౧ || వీరను భుజబలదొళగే | మద |
వారణవను పిడిదేళిగే || భోళిరనే కేడయవ | మొరిద బలవంత |
మూరు తోళకది దురుళసింగిది | రారు సురనరవారజేతనివ || ౨ ||
గణనీయిల్లద దృశ్య బలది | వీర | గేణీయాదవర కాణే భలదీ || రణ
దలి హిమ్మేట్టి మణివుదనరియను | రణది శాపటమల్లభయమొందినెకరి
య కణనీళగే దృశ్యను || ౩ ||

భామినిపట్టిది.

అంధకాసుర బిళియుతిరే కే | ఇందిరేశను రూపవేరడరూ |
ఇందు కేలలు హిరణ్యనయన హిరణ్యకతిపుగళా || ముందే రక్కసరేల్ల
యోజనే | మింద పట్టివగట్టిదరు కే | ఇంధకాసురనింగే తోణిత
నగరియలి బళికా || ౧ ||

వాధికపట్టిది.

రామ కేళింందు దిన బలనముజిజంభను | ద్వామబల శుంభ
బళికా సుబల ప్రబలరేం | బా మహావీర రక్కసరూడనే వందినాగ
ధర జయజయఘోషదీ || హేమపీఠవనేరి దృశ్యనోలగదొళిరే |
తా మురద్వంసి శంకరన సంకీర్తనీయ | నా మునిప నారదం పా
డుత్యేతందనత్యానంద మానసదలీ || ౧ ||

రాగ కాంబోధి, ఏకతాళ.

(దాట:—యాదవ నీ బా | యదుకులనందన ||)

శంకర బాబా | పంకజలొజన | శంకరహిత ఏ | క్షాంకశ్రేమ
రనే || కింకరిగే హిత | వం కేడువనే జగ | దంకిత ప్పేరిభ | యం

ಕರ ದೇವನೇ || ೧ || ತೂಲಧರನೆ ವನ | ಮಾಲಿಸಖನೆ ಕಂ | ಕಾಳಧರನೆ
ಹರನೇ || ಕಾಲಾಂತಕ ಗಿರಿ | ಬಾಲೆಯರಸ ಸುರ | ಪಾಲಕನುತಪದ | ಪಾ
ಲಿಸು ಪಶುಪತೀ || ೨ || ಮಂದರಧರ ಗೋ | ವಿಂದ ರಮೇಶ ಮು | ಕುಂ
ದನೆ ಬಾಬಾ | ಸಿಂಧುಶಯನ ಬಾ || ಚಂದ್ರನ ಮುಖಸಿರಿ | ಯಿಂದ ನಗುತ
ಬಾ | ನಂದನಂದನ ದಿತಿ | ನಂದನವೈರಿಯೇ || ೩ || ಭೂಮಿಯ ಭಾರವ |
ನೀ ಮಾಣಿಸು ತ್ರೀ | ಭಾಮೆಯರಸ ಬಾ | ಭೀಮಬಲನೆ ಬಾ || ಕಾಮಜನಕ
ಸುರ | ಕಾಮಿತದಾತ ನ | ಮಾಮಿನಮಾಮಿ ಸು | ತಾಮರಸಾಂಬಕ || ೪ ||

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಕರದಿ ವೀಣೆಯ ನುತಿ | ಸುತ ಮುನಿನಾರದ | ಬರುತಿಹನೆಂಬುದನೂ ||
ಅರಿತು ದಾನವಕುಲ | ತಿಲಕ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದ | ದೆರಗಲು ಮುನಿನಾಥನೂ ||
|| ೧ || ಮೂರು ಲೋಕದ ಧುರ | ಧೀರ ಯೇಳೆನುತಲಿ | ನಾರದನವನ ಮ
ಸ್ತಕವಾ || ಧಾರುಣಿಯಿಂದೆತ್ತಿ | ಹರಸಲು ದಾನವ | ನೇರಿಸಿ ವಿಷ್ಣುರವಾ ||
|| ೨ || ದಯಮಾಡಿ ಅರುಹ | ಬೇಕೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರಿ | ನಯದಿಂದ ಬೇಡುವೆ
ನೂ || ಭಯನಿವಾರಣ ಬಂದ | ಕಾರ್ಯವೇನೆನಲಿಂದ | ಸುಯಿದಾನದಿಂದಾ
ತನೂ || ೩ ||

ರಾಗ ಕಾಸಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

(ದಾಟ:-ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳಿನ್ನ ಮಾತಾ | ದೈತ್ಯ ||)

ಕೇಳು ದಾನವಕುಲಮೌಳಿ | ನಾನು | ಪೇಳುವುದನು ಮುದ ತಾಳೇ ||
ಕೇಳು || ಪಲ್ಲ || ಮೂರು ಲೋಕದ ಧೀರ ನೀನೂ | ಆಹಾ | ತೋರೆನು
ಎಣೆಯ ನಾನೂ || ಮಾರಿದ ದೈತ್ಯರ ಧೋರೆಯೂ | ನಿನ್ನ | ನಾರಯ್ಯ ಪೊಗ
ಳುವ ಕವಿಯೂ || ಕೇಳು || ೧ || ಬಲದ ಮಾತಿರಲಯ್ಯ ನಿನ್ನ | ಗಿಗೋ |
ವಲಿಸಿದ ವೈಭವವನ್ನ || ವಲಸೈರಿ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲಮಮಾ | ತವ | ಬಲವ ಬಣ್ಣಿ
ಸಲಾರನಮಮಾ || ಕೇಳು || ೨ || ಮಮತೆಯೊಳ್ ನಿನ್ನ ಸಾಕಿರಲೂ | ನೋ
ಡು | ಗಮನಿಸೆ ತಂದೆ ಸತ್ತಿರಲೂ || ನೀ ಮನದೊಳು ನೋಡು ಸರಿಯೇ |
ನಾಮ | ದಾ ಮಹಿಮೆಗೆ ಕುಂದು ಧೋರೆಯೇ || ಕೇಳು || ೩ || ತಂದೆಯ
ಕೊಂದಿರುವವನು | ಆರು | ಮುಂದೆ ಯೋಚಿಸದಿಹುದೇನೂ || ಮಂದರಧರ

ಕಿಟಿ ಹರಿಯು | ರೂಪ | ದಿಂದ ಕೊಂದಿಹ ಕೇಳು ಪರಿಯಾ || ಕೇಳು || ೪ ||
 ಭೂತಲವನು ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ | ಒಯ್ಯು | ಲಾತತೂ ಕ್ಷಣ ಕಮಲಾಕ್ಷ || ಘಾತಿ
 ಸಿದನು ಕಿಟಿಯಾಗೀ | ಕೇಳು | ಮಾತ ಪೇಳುವೆ ನಿನಗಾಗೀ || ಕೇಳು || ೫ ||
 ಕೇಳು ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವೂ | ತನ್ನ | ಜಾಲನ ಗದರಿಸೆ ರಿಪುವೂ || ತಾಳಿ ರೂಪವ
 ನರಹರಿಯಾ | ಬಂದು | ಸೀಳಿದ ದೈತ್ಯರ ಧೋರೆಯಾ || ಕೇಳು || ೬ || ಚಿಕ್ಕವ
 ನೀನಿದನರಿಯೇ | ಬಲ್ಲ | ಶುಕ್ರನಿರಲು ಕೇಳು ಸರಿಯೇ || ದುಃಖದ ವಾರ್ತೆಯ
 ಬರಿದೇ | ನಿನೋ | ಕೊಕ್ಕಣಿಸದೆ ಮೌನವಹುದೇ || ಕೇಳು || ೭ ||

ಭಾಮಿನಿಪಟ್ಟದಿ

ಭೂವಲಯದಲಿ ನಾರದನ ನುಡಿ | ಗಾವನನು ಕಿವಿಗೊಡದಿಹನು ಮ
 ಯ | ದೇವ ಹರಿ ಕಮಲಜರು ಸೋಲುವಯ್ಯೆನೆ ದಾನವನೂ || ಸಾವಧಾನದಿ
 ಕೇಳಿ ಕೂರಸಿ | ತಾ ವರೆಯ ಹೊರದೆಗೆದು ಕೊಲ್ಲುವೆ | ನಾಹವದೊಳಾ
 ಹರಿಯನೆಂದೆನೆ ಮುನಿಪನಂತೆಂದಾ || ೧ ||

ವಾರ್ಧಿಕಪಟ್ಟದಿ.

ವೀರ ಕೇಳೈ ನಿನ್ನ ಭುಜಬಲಕೆ ಬೆದರಿ ಶ್ರೀ | ನಾರಿಯರಸನು ತೆರಳಿ
 ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯೊಳಗೆ | ಮೂರುಕಣ್ಣಿನ ಶಿವನ ಜತೆಯೊಳಿಹನದರಿಂದ ಶಿವನ
 ಜೈಸದೆ ಧುರದಲೀ || ನಾರಾಯಣನು ದೊರೆವನಲ್ಲವೈ ಜಯಸಿರಿಯ | ಹಾರ
 ಮಂ ಧರಿಸು ಪೋಗುವೆನೆಂದು ದೇವಮುನಿ | ನಾರಸಿಂಹನ ನುತಿಸುತ್ತೈದಲಿ
 ತ್ತಲು ದುರುಳ ಸೇನಾನಿಯಂ ಕರಸಿದಾ || ೧ ||

ಕಂದ.

ದಳಪತಿ ಶತಮಾಯಂ ಬಹು | ಬಲಯುತನೀ ಕಮಲಜಾಂಡಮಂ
 ಮಾಯತದಿಂ || ಗೆಲುವಂ ಮನವಿಡೆ ಭೋರನೆ | ಖಳಸೋಲಗಮಂ ಪೊಕ್ಕೆರ
 ಗುತಲಿಂತೆಂದಂ || ೧ ||

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಝಂಕಿತಾಳ.

ವಂದಿಸುತ್ತ ಪಾದತಲದೀ | ಪೇಳಿದನು | ಸಂದೇಹವೇನು ಮನದೀ ||
 ಬಂದುದನು ಕಾಂಬೆ ಮುಂದೂ | ತನಗೆ ನೀ | ನಿಂದಪ್ಪಣೆಯ ಕೊಡಿಂದೂ ||

|| ೧ || ಸುರರ ಮತ್ಸರವೆ ಪೇಳೂ | ಅಲ್ಲದನು | ನರರಹಂಕೃತಿಯೆ ತಾಳೂ ||
 ಕರುಣಿಸವ್ವಣೆ ಮೋದದೀ | ತಿರವರಿದು | ಬರುಸೆನ್ನೆ ಸಂಗ್ರಾಮದೀ || ೨ ||
 ನಸುನಗುತ ದೈತೇಯನೂ | ಪೇಳ್ವ ಕೇ | ಕಸಮಬಲ ಮಾತೊಂದನೂ ||
 ನುಸಿಗಳಹ ಸುರರ ಭಯವೂ | ನಮಗುಂಟೆ | ಉಸುರುವೆನು ನಿನಗೆಲ್ಲವೂ ||
 || ೩ || ಕುಲವೈರಿಯೋರ್ವ ಕೇಳೂ | ಬಾಳೆರಲು | ತಿಳಿಯದಾದಮ್ಮ ಬಾಳೂ ||
 ಫಲವಿಡದ ಮರದ ತೆರದೀ | ಫಲರಹಿತ | ಸೆಲಕೆ ಹೊರೆ ಕೇಳು ಮುದದೀ ||
 || ೪ || ಕ್ಷೀರಾಂಬುಧಿಯ ಮಧ್ಯದೀ | ವಾಸಿಸುವ | ನಾರಾಯಣನು ಕೋ
 ಪದೀ || ವೀರರಾಗಿಹ ನಮ್ಮಯಾ | ಪಿಳ್ಳೆಗಳಿಗೆ | ತೋರಿದನು ಯಮನಗಿ
 ಯಾ || ೫ ||

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಹರಿಯು ನಮ್ಮಯ ಭಯದಿ ಗಿರಿಚಾ | ವರನ ಮರೆಪೊಕ್ಕಿರುವನೆಂಬು
 ದ | ಪರಮಮುನಿ ನಾರದನು ದಯದಿಂದುಸುರಿ ಪೋಗಿಹನೂ || ಕರಸಿರುವೆ
 ನಿದಕಾಗಿ ತಂದೆಯ | ತಂದವನ ಕೊಲಲಾಗಿ ಮಾರ್ಬಲ | ವೆರಸಿ ರಜತಾಚ
 ಲಕೆ ಪೋವುದು ಹೊಡೆಸು ಭೇರಿಯನೂ || ೧ ||

ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ಶತಮಾಯನಾ ಕ್ಷಣವೆ ಗಜಸೇನರಾಯತರ | ನತಿವೀರರಾದ ರಥಿಕರ
 ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಿಂ | ಮತಿವಂತರಾದ ಶುಂಭಾದಿಸೇನಾನಿಗಳನೊಡಗೊಂಡು
 ಖಾತಿಯಿಂದಾ || ಜತೆಯ ಗಂಭೀರ ಭೇರೀ ಕಹಳೆಗಳ ಘೋಷ | ದತಿಶಯದಿ
 ಪೊರಡುತೀ ಕೇಳಿದಂ ಮುನಿಗಳಿಂ | ಮತಿವಂತನಾಗಿರುವ ಪ್ರಹ್ಲಾದನೆಲ್ಲಮಂ
 ಯೋಚಿಸಿದನೀ ತೆರದಲೀ || ೧ ||

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಕೊರಗಿದನು ಮನದೊಳಗೆ ದಾನವ | ರೆರೆಯ ಹರನ ವಿರೋಧದೊಳ
 ಗಸು | ತೊರೆವನಕಟಕಟೇನನೆಂಬನು ವಿಧಿಯ ಮಹಿಮೆಯನೂ || ಮುರಿಯ
 ಲವ್ವುದೆ ಪೋವೆ ನೀತಿಯ | ನರುಹಿ ನೋಡುವೆ ಕಲ್ಲಿನಲಿ ನೀ | ರೆರೆದ ಪೋ
 ತೆಂದನುತ ಯೋಚಿಸಿ ಬಂದನಾಕ್ಷಣದೀ || ೧ ||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಬಂದು ಶೋಣಿತಪುರ | ಕಂದು ಶರಣಜನ | ವೃಂದತಿಲಕ ಸಭೆಯೊ
ಳಗೇ || ಪೊಂದಿ ಪೀಠವ ಮದ | ವಿಂದ ಸಂಗರಕಾಗಿ | ನಿಂದ ದೈತ್ಯನ ಕಂಡು
ಮನದೀ || ೧ || ಮರುಗಿ ನುಡಿದನಯ್ಯೊ | ಭರಿತಮದವು ಬಂದು | ದುರುಳ
ರೆಲ್ಲರು ಸೇರಿ ಬರಿದೇ || ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ ಬಿಳ | ರೆರೆಯನ ಕೊಲ್ಲುವ | ರರು
ಹದೆ ನೀತಿಯನೆನುತಾ || ೨ || ಕಂಡನೀತನ ದೈತ್ಯ | ತಂಡಕೊಡೆಯ ಬಿತಿ |
ಗೊಂಡು ಮಾನಸರೂಳು ನುಡಿದಾ || ಪುಂಡನೀತನು ಮನೆ | ಕೆಂಡವಾಗಿಹ
ಬಂದು | ಕಂಡನೀತಕೆ ನಮ್ಮನಿಂದೂ || ೩ || ನೋಡುವೆನೆನುತ ಮಾ | ತಾ
ಡದಿರಲು ದುಃಖ | ಗೂಡಿ ದಾನವಬಲಕೆಲ್ಲಾ || ಕೇಡಹುದೆಂಬುದ | ಗಾಢದಿ
ತಿಳಿದೆಂದ | ಮೂಢದಾನವರೊಡೆಯನಿಗೇ || ೪ ||

ರಾಗ ಬೇಗಡೆ, ಆದಿತಾಳ.

(ದಾಟಿ:—ಲಾಲಿಸಲೆ ಸುರ | ಪಾಲಕನೆ ನುಡಿಯಾ | ನನ್ನೆಡೆಗೆ ಬಂದಿಹ |)

ದಾನವರ ಬಲದಾನೆ ಪೇಳುವೆನೂ | ಕೇಳು ಬಂದಿಹು | ದೇನೆನುತ ನಾ
ನೆಲ್ಲವರುಹುವೆನೂ || ಪಲ್ಲ || ಹೀನನಾದೆಯ | ದಾನವರ ಕುಲ | ಭಾನು ನೀತಿ
ಯ | ನೇನುಯೆಯ | ಮಾನನಿಧಿ ನಿನಗೇನನಲಿ ಮದ | ದಾನೆಯಾದೆಯಾ ||
ದಾನವರ ಬಲ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸಂಗರಕೆ ಪೊರ | ಟಂಗವೇನಿದ | ರಿಂಗಿತವ
ಪೇಳೂ | ಕೆಂಗಿಡಿ | ಕಂಗಳಲಿ ಬಲ | ದಂಗವಣಿಯಲಿ | ಬೆಂಗಡೆಯ ಕೇಳು |
ಮೆರೆದಿರ | ಲಂಗದಲಿ ವರ | ಕಂಗೊಳಿಸ ಪೊ | ನ್ನಂಗದೊಡವುಗಳು | ನೆರೆ
ದೀ | ರಂಗದಲಿ ಸಾ | ರಂಗವೇಣಿ ಮೃ | ದಂಗನಿನದಗಳೂ | ಭೇರಿಯ |
ನಂಗದೊಳು ಕೆಲ | ರಂಗದೊಳು ಪಟ | ಹಂಗಳನು ಭಟ | ರಂಗಕ್ಕೆದುಗ |
ಳಿಂಗಿ ನೆಲೆಯಿದ | ರಿಂಗಿತವನೊರೇ || ೧ || ಹಂಬಲಿಸುವೆ ನಿ | ಶಂಭುವಿನ
ಧುರ | ಕೆಂಬುದನು ಕೇಳೇ | ಸರಿಯ | ಲ್ಲೆಂಬುದೆಲ್ಲವ | ನಂಬುವಂತೆಯೆ |
ಮುಂಬರಿದು ಪೇಳೇ | ಪೋಗುವೆ | ನೆಂಬ ಹರುಷವ | ತುಂಬಿ ಮಾನಸ |
ಹಂಬಲವ ತಾಳೇ | ಬಂದಿಹೆ | ನಂಬಬೇಡ ಪ್ರ | ಲಂಬ ಬಳಿಕಾ | ಶುಂಭ
ರಿದ ಕೇಳೇ | ಸುಮ್ಮನೆ | ತಂಬಿಲರ ತೆರ | ದಿಂಬಿನಲಿ ಹುರಿ | ದುಂಬಿಸುವ
ರಿಗೊ | ನಂಬದಿರು ನಾ | ನೆಂಬುದನು ಕೇಳೇ | ಶಂಭುವಿಷ್ಟುಗ | ಳೆಂಬವರ
ಧುರ | ವೆಂಬುದನು ಮರೇ || ೨ ||

ಭಾಮಿನಿಪಟ್ಟದಿ.

ಕೇಳುತ್ತೆಲ್ಲರ ದೈತ್ಯ ವಿಸಾಯ | ಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸುತ್ತ ನುಡಿದನು |
ಪೇಳದಿರು ನೀತಿಯನು ಸಾಕಿದ ತಂದೆಯನು ಕೊಲಿಸೀ || ಪೇಳುವರೆ ನೀತಿ
ಯನು ಬಂದೆಯ | ಕಾಳಗದಿ ನೋಡುವೆನು ನಿನ್ನಯ | ಭಾಳಲೋಚನಹರಿಗ
ಳಿಬ್ಬ ರನೆನಲು ಪ್ರಹಲ್ಲದಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಬೇಡ ದಾನವಕುಲಕೆ | ಕೇಡಹುದು ಸಾರಬೆನು | ಮೂಢರಿವರೆಲ್ಲಗೊಂ
ದಾಗೀ || ಕೂಡಿ ಮಾಡುವುದೇನು | ಮಾಡದಿರು ಹರಿಹಗೆಯ | ಬೇಡುವೆನು
ದನುಜಕುಲತಿಲಕಾ || ೧ || ಹರಿಯ ಸಂಗರದೊಳಗೆ | ತರಿದ ದಾನವರಾರು |
ಪರಿಕಿಸೈ ತಮನಳಿದ ಪರಿಯಾ || ಅರಿಯೆಯಾ ಕ್ಷೀರಸಾ | ಗರವ ಮಥಿಸಿದ
ಪರಿಯ | ಮರತೆಯಾ ದಾನವರ ಧೋರೆಯೇ || ೨ || ವರಕಿಟಿಯ ರೂಪದಲಿ |
ತರಿದನೊಬ್ಬನ ನೋಡು | ನರಹರಿಯ ರೂಪದಲಿ ಮೊದಲೂ || ತರಿಯಲ್ಲಿವೆ
ನಮ್ಮ | ದುರುಳಬುದ್ಧಿಯ ಪಿಡಿದ | ಹಿರಿಯರೀರ್ವರನು ಹರಿಹರನೂ || ೩ ||
ಮೈರತನಮೆಸಗಿದರೆ | ದುರುಳ ದಕ್ಷನ ಮುರಿದು | ಗರಳವನು ಕುಡಿದು ಮೆರೆ
ದಿರುವಾ || ಪರಮೇಶನೆಂಬವನು | ಮರೆಯನೇ ಗಂಗೆಯನು | ಧರಿಸಿ ತಿರದೊ
ಳಗೇ || ೪ || ಇನಿತು ಬಲವಂತರಿವ | ರೆನುವುದನು ಮರೆತು ನೀ | ನನುವರಕೆ
ಮೊರಟಿಹೆಯ ಭಳಿರೇ || ಜನುಮವಿತ್ತಿಹನ ಪದ | ವನಜವನು ಧ್ಯಾನಿಸದೆ |
ಸನುಮತವೆ ಸಂಗ್ರಾಮ ನಿನಗೇ || ೫ || ಹರಿಹರರ ನುತಿಸುತಿರು | ದುರಿತಕೋ
ಟಿಯನು ಪರಿ | ಹರಿಸಿ ಸದ್ಗತಿಯ ಪಡೆಯುವುದೂ || ಥರವಲ್ಲ ಹರಿಹರರೊ |
ಳರಿತನವು ಪೇಳಿದೆನು | ದುರುಳತನದಲಿ ಕೆಡುವೆ ನೀನೂ || ೬ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಕೇಳುತ್ತಲಿದನಾ | ಖೂಳನು ಕೋಪವ | ತಾಳದೆ ಹೊಂಕರಿಸೀ || ಪೇ
ಳಲು ನೀತಿಯ | ಕೇಳೆನೆ ನಿನ್ನನು | ಖೂಳನೆ ತಿಳಿದಿಹನೂ || ೧ || ಕೊಲ್ಲಿಸಿ
ತಂದೆಯ | ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದೆಯ | ನಿಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮೆಡೆಗೇ || ಬಲ್ಲವ ನೀನಿದ | ನೆಲ್ಲವ
ಬಲ್ಲೆನು | ನಿಲ್ಲದೆ ನಡೆ ಬೇಗಾ || ೨ || ಹಿಂದಿನವರ ಪರಿ | ಯೆಂದರಿತೆಯ ನೀ |

ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪರಿಕ್ರಿಸುನೇ || ಕೊಂದುಕಳೆವೆ ನೋ | ಡಿಂದುಧರನ ಹರಿ | ಯಂ
ದವ ನೋಡುಸೆನೂ || ೩ || ಶುಂಭನ ವಿಕ್ರಮ | ಬಂಭನ ಭುಜಬಲ | ಲಂ
ಬನ ಸಾಹಸವಾ || ಕುಂಭಿನಿಯಲಿ ಮೇ | ಣಂಬರದೊಳಗಿರ | ದೆಂಬುದ ತಿಳಿ
ದಿರುನೇ || ೪ ||

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ನೋಡು ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆಯಲಿ ಹಗೆ | ಕಾಡ ಸುಡುವವನಾಗಿ ಮೆರೆಯು
ವ | ರೂಢಿಯೊಳಗಿದಿರಿಹರೆ ಕೇಳ್ ಶತಮಾಯನೆಂಬವಗೇ || ಗಾಢಗರ್ವಿತ
ನೆನ್ನ ಬಲುಹಿಗೆ | ಜೋಡೆನಿಸುವವರಾರು ಪೇಳ್ ಸುಡು | ಗಾಡಿನೊಡೆಯನು
ಮೃಡನೆ ಪೇಳೆನೆ ಶರಣನಿಂತೆಂದಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಸಾರಂಗ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಬಲ್ಲೆ ಬಲ್ಲೆ ನಾನು | ಮಲ್ಲನು ನೀನು || ಪಲ್ಲ || ಕೊಲ್ಲುವೆ ಹರಿಹರ |
ರೆಲ್ಲರ ಧುರದೊಳು | ಬಲ್ಲಿದ ತವ ಪರಿ | ಯೆಲ್ಲವ ನೋಡುವೆ || ಬಲ್ಲೆ || ಅನು
ಪಲ್ಲ || ಪುಲ್ಲಲೋಚನನೊಡನೇ | ಕಾದಲು ಮನ | ದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದೆ ಯೋಚ
ನೇ || ಬಲ್ಲೆ ಯಾ ಸಿರಿ | ವಲ್ಲಭನ ಹಗೆ | ಯಲ್ಲಿ ಬಾಳಿದ | ರೆಲ್ಲಿ ಜಯ ನಿನ |
ಗಲ್ಲವೇ ನಾ | ನಿಲ್ಲವೇ || ೧ || ಕಾಲನಂತಕನಲ್ಲವೇ | ಸಾಯುವೆ ಯೇಕೆ |
ಬಾಳಲು ಮನವಿಲ್ಲವೇ || ಕಾಳಿಯರಸನ | ನೀಲಕಂಠನ | ಕಾಳಗಕೆ ನೀ | ನೆಳೆ
ಯುವೆ ಬಸ | ಬೆಯುವೇ || ೨ || ಮನಕೆ ಬಂದಂದದಲೀ | ಮಾಳ್ವುದು
ನೀನು | ಮನುಮಥಾರಿಯು ಕೈಯಲೀ || ಘನತರದ ಮದ | ಗರ್ವವಿಳಿಯು
ವು | ದನುವರದ ಪರಿ | ಪೇಳಿದೆ ನೀ | ಕೇಳಿದೇ || ಬಲ್ಲೆ ಬಲ್ಲೆ ನಾನು | ಮ
ಲ್ಲನು ನೀನು || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಶರಣನೀತರದಿಂದ ಪೇಳಲು | ದುರುಳ ನಡೆ ಪೋಗಿಂದು ಗರ್ಜಿಸಿ |
ತೆರಳಿದನು ಕಡೆಗಾಲ ನಿನಗೆಂದುತ ಗುಣನಿಧಿಯೂ || ಭರಿತಹಂಕೃತಿಯಿಂದ
ರಕ್ತಸ | ಪೊರಟನಾಗಲೆ ವಾಡ್ಯಘೋಷದಿ | ಧರಣಿ ಕಂಪಿಸುತಿರಲು ಭಟರು
ಗ್ಗಡದ ಬೊಟ್ಟಿಯಲೀ || ೧ ||

ಕಂದ.

ಖಳಬಲವಿಾತೆರದಿಂದಂ | ಕೊಳುಗುಳಕ್ಕೆತಂದಾಗಲೆ ನಿಶಿಯೊಳ್ ರಜ
ತಾ || ಚಲದೆಡೆಯೊಳ್ಳೀಡಂ ತಳೆ | ದಲಸಿಕೆಯಂ ಕಳೆಯಲ್ ಕುಳಿತರ್ ಕೇ
ಳ್ಳಿರಿಯಂ || ೧ ||

ರಾಗ ಸಾರಾಸ್ವ, ತ್ರಿವುಡಿತಾಳ.

ಇತ್ತ ಖಳಬಲ ವಿಶ್ರಮಿಸುತಿರ | ಲತ್ತ ಸುರನಗರಿಯಲಿ ವಾಸವ | ನಿತ್ತ
ನೋಲಗವನ್ನು ನಿರ್ಜರ | ನೊತ್ತದೊಡನೇ || ೧ || ಬಂದನಾಗಲೆ ಸುರಮು
ನಿಸ ಹರಿ | ಯೆಂದು ನುತಿಸುತ್ತ ಕಂಡು ಸುರಪತಿ | ಚಂದದಿಂದಾಸನವನಿತ್ತು
ಪಚರಿಸಿ ಬಳಿಕಾ || ೨ || ಪಾದರಜವನು ತೊಳೆದು ಜಲವನು | ತಾ ಧರಿಸಿ
ಮೆಕುಟದಲಿ ಕೇಳಿದ | ಹೇ ದಯಾನಿಧಿ ವಾರ್ತೆಯಿರೆ ಪೇಳ್ | ನೋದದಿಂ
ದಾ || ೩ || ಲಾಲಿಸೈ ಸುರವಾಲ ನಿನ್ನಲಿ | ಪೇಳುವೆನು ಪೊಸ ವಾರ್ತೆಯೊಂ
ದಿದೆ | ಖೂಳನಾಗಿಹ ಅಂಧಕನ ನೀ | ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟೆ || ೪ || ತಂದೆಯನು ಹರಿ
ಕೊಂದನೆಂಬುದ | ರಿಂದ ಹಗೆತನ ಹರಿಯೊಡನೆ ಕೇ | ಇಂದುಮೌಳಿಯು
ಹರಿಯ ಸಖ | ನೆಂದೆಂಬ ಕತದೀ || ೫ || ಹರನೊಡನೆ ಹಗೆಯೆಣಿಸಿ ಮಾ
ಬಲ | ವೆರಸಿ ರಜತಾಜಲಕೆ ಪೊರಟಿಹ | ಹರನೊಡನೆ ಕಾದಾಡಿ ಹರಿಯನು |
ಮುರಿಯಲೆಂದೂ || ೬ || ನಿನ್ನ ಮನದೊಲವೇನು ಸುರಬಲ | ವನ್ನು ಕೂ
ಡುತ ಪೋಗು ಬೇಗನೆ | ಸನ್ನುತನೆ ಹರನೊಲವಹುದು ಕೇ | ಇನ್ನು ನೀನೂ ||
|| ೭ || ನಡೆಯೆನುತ ತಾ ಗಮಿಸ ಸುರಪತಿ | ಬಿಡದೆ ಸುರಬಲನೆರಹಿ ದೈತ್ಯರ |
ಕೆಡಹಲೋಸುಗ ಭರದಿ ಕುಲಿಶವ | ಪಿಡಿದು ಪೊರಟಾ || ೮ ||

ರಾಗ ತುಚಾನಂತು, ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ಧುರಕೆ ಪೊರಟನಾ ಶಚೀಂದ್ರನೂ || ಪಲ್ಲ || ಸುರರ ಬಲವ ಕೂಡಿ
ರಜತ | ಗಿರಿಗೆ ಕಹಳೆ ಭೇರಿನಾದ | ವೆರಸಿ ಘೋಷದಿಂದ ಖಡ್ಗ | ಪರಿಘ
ಮುಸಲ ಮುದ್ದರಾದಿ | ವಿವಿಧ ಶಸ್ತ್ರಗಳನು ಝಳಪಿಸಿ | ಕೋಪದಿಂದಲೀ |
ಧರಣಿತಲವ ಬಿಡದೆ ನಡುಗಿಸಿ | ಕೇಳ್ತನುವಿನೊಳಗೆ | ಧರಿಸಿದೊಡವುಗಳನು
ಮರುಗಿಸಿ || ಧುರಕೆ || ೧ || ಸುಖದೊಡೆಯನೊಡನೆ ಬರಿದೆ | ಕಲಹಗೈದು

ಸಾವ ದುರುಳ | ಖಳರ ಶೋಣಿತವನು ಜೆಲ್ಲಿ | ಬಲಿಯ ಕೊಡಲುಬೇಕು
ಮಾರಿ | ಬಳಗಕೆಂದು ಭಟರು ಕೋಪದೀ | ಮುಂದರಿಸಲಾಗ | ನೆಲದ ಧೂ
ಳು ಯೆದ್ದು ಮಾರ್ಗದೀ | ಪಸರಿಸಿತಾಗ | ಜಲಧಿಯಂತೆ ನಡೆವ ಸೈನ್ಯದೀ ||
ಧುರಕೆ || ೨ ||

ಭಾಮಿನಿಪಟ್ಟದಿ.

ಕಳಕಳೆದು ಗಿರಿ ದುರ್ಗನದಿಗಳ | ಬಲವು ಬಂದಾ ಕ್ಷಣವೆ ರಜತಾ |
ಜಲದ ಸನಿಯದಿ ರಕ್ತಸರು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಪಾಳಯದಾ || ಬಳೆಯೋಳೇ ಸುರಸೇನೆ
ನಡೆಯಲು | ಖಳನ ಬೇಹಿನ ಚಾರಕರು ಪದ | ತಲಕೆ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದರು
ತಳಿದಾಗ ವಹಿಲದಲೀ || ೧ ||

ರಾಗ ಸುರುಟಿ, ಏಕತಾಳ.

ಲಾಲಿಸು ದನುಜೇಶಾ | ಚಾರರು | ಪೇಳ್ವುದು ಬಹುತೋಪಾ || ಚಾ
ಲವಲ್ಲವು ಸುರ | ಜಾಲದೊಡನೆ ಸುರ | ಪಾಲಕನೈತಂ | ದೂಳಿಗವನು ನೀ ||
ಲಾಲಿಸು || ೧ || ಧೋರಗಳು ಪೇಳಿರುವಾ | ವಚನದಿ | ಚರಿಸುತರಲು ವನವಾ ||
ಬರುತಿಹ ಸುರಬಲ | ದಿರವನು ಕಂಡೆವು | ಅರರೆ ಜೋದಿಗ ನಾ | ವರಿಯೆವು
ಕಾರಣ || ಲಾಲಿಸು || ೨ || ಕಾಡಿನ ನಡುವಿರುವಾ | ಸರಸಿಯ | ನೋಡಲು
ಪೋಗಿರುವಾ || ಗೂಢಚರರು ನಾವಾ | ನೋಡಿದೆವಾ ಯೆಡೆ | ಬೀಡ ತಳೆದ
ಸುರ | ಗಡಣವ ಮರೆಯಲಿ || ಲಾಲಿಸು || ೩ || ಮಘವನು ಬಲದೊಡನೇ |
ಪೇಳಿದ | ಲಗುಬಗೆ ವಚನವನೇ || ಸೊಗಸಿನೊಳದ ಪದ | ಯುಗ ತೊರೆಯು
ವೆವಿಂ | ದೊಗುಮಿಗೆ ಹರುಷದಿ | ಹಗೆಗಳ ಪರಿಯನು || ಲಾಲಿಸು || ೪ ||
ಏಳಿರಿ ಭಟರೆಲ್ಲಾ | ಕುಳಿತರೆ | ಕಾಲವು ನಮಗಿಲ್ಲಾ || ಭಾಳವಿಲೋಚನ |
ನೂಳಿಗವಿದು ಖಳ | ಜಾಲದೊಡನೆ ಧುರ | ದಾಲಿಸಿಕೆಯ ಬಿಡಿ || ಲಾಲಿಸು ||
|| ೫ || ಎಂದೆನೆ ಸುರನಾಥಾ | ಕೇಳುತ | ಬಂದೊರೆದೆವು ಮಾತಾ || ಮುಂ
ದಿನಪರಿ ಮನ | ಬಂದಂತೆಯೆ ಮಾ | ಡೆಂದೆನುತಾ ಕ್ಷಣ | ವಂದಿಸೆ ಚಾ
ರರು || ಲಾಲಿಸು || ೬ ||

ಭಾಮಿನಿಪಟ್ಟದಿ.

ಕೇಳುತಲಿ ಚಾರಕನ ಮಾತನು | ಖೂಳನಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತ ಕೆಂಗಿಡಿ |
ಬೀಳುತಿರೆ ಕಂಗಳಲಿ ಕೋಪಾನಲನು ಧಗಧಗಿಸೇ || ಖೂಳ ಮಘವನ ಝಡಿದ

ಖಡ್ಗದಿ | ತಾಳಿಗೆಯ ಕತ್ತರಿಸಿ ನೆತ್ತರ | ಕಾಳಿಯೋಕುಳಿಯಾಡಿಸುವೆನೆಂದೆ
ನುತ ಖಾತಿಯಲೀ || ೧ ||

ಕಂದ.

ವಾಹಿನಿಪತಿ ಶತಮಾಯಂ | ಗೀ ಇದನವನೆಲ್ಲವನೊರೆಯುವೆನೆನುತಂ
ತಾ || ನಾಹವದಿರನುಂ ಯೋಚಿಸಿ | ಸಾಹಸಿಯವನೊಡನಿಂತೆಂದಂ ಖತಿ
ವಿಡಿದುಂ || ೧ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡತಾಳ.

ಕೇಳಿದೈ ಸೇನಾನಿ ವಾಸವ | ನೂಳಿಗವನೇನೆಂಬೆ ಸನಿಯದಿ | ಪಾಳಯವ
ಬಿಟ್ಟಿರುವನೆಂಬುದ | ಕೇಳಿದೊಡೊ || ೧ || ಶಂಕರನ ಬೆಂಬಲಕೆ ಪೋಗುವ |
ನಂಕಿತವ ನಾ ತೀದೆ ಸುರರಿಗೆ | ಬಿಂಕವಿನಿತರೆ ನಿಲಿಸಬೇಡವೆ | ಶಂಕೆ ತೊರೆ
ದೊ || ೨ || ಬಿಟ್ಟಿರಲು ಫಲ ತೋರಿದರು ಕೈ | ಗೊಟ್ಟು ಕಾದುವ ಧೈರ್ಯ
ಬಂದಿರ | ಲಟ್ಟಹಾಸವ ನಿಲಿಸದಿರೆ ಮದ | ಬಿಟ್ಟವನುದೊ || ೩ || ಪೋಗು
ನೀ ಬಲಡೊಡನೆ ಬೇಗನೆ | ನಾಗಭೂಷಣನೆಡೆಗೆ ಸುರಬಲ | ಪೋಗದಂದದಿ
ತಡೆದು ಖತಿಯಲಿ | ತಾಗು ಸುರರಾ || ೪ || ಬೆಂಬಲಕೆ ಕಳುಹುವೆನು ಕೇಳೈ |
ಶುಂಭನನು ನಮುಚಿಯನು ಮತ್ತಾ | ಜಂಭ ಬರುವನು ಪೋಗಿ ಸುರರ ಕ |
ದಂಬಕೆನಲೊ || ೫ || ಪೊರಟುದಾಗಲೆ ಬಲವು ಸುರಬಲ | ದಿರವನರಸುತ
ಖತಿವಿಡಿದು ಶರ | ಪರಿಘ ಪರಶು ಕೃಪಾಣ ಕುಂತವ | ಧರಿಸಿ ಕೇಳೈ || ೬ ||

ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ರಾಮ ಕೇಳೈ ದಾನವರ ಬಲವು ದಳಪತಿಯ | ನೇಮದಿಂದೈತಂದುದೇ
ನೆಂಬೆ ಜಲಧಿ ತಾ | ನೇ ಮುನಿದು ಧರಣಿಗೈತಂದುದೆನೆ ನಿರ್ಜರರ ಬಲವನಿಡಿ
ರೊಳ್ಳುಂಡುದೊ || ಈ ಮಹಾದ್ಭುತಮಿದೆತ್ತಣದೆಂದು ಕಾಣುತು | ದ್ವಾಮ
ಬಲ ಸುರಭಟರ್ ವಿವಿಧಾಯುಧಂಗಳಿಂ | ಗಾ ಮಹಾರಕ್ಕ ಸರ ಸೇನೆಯಂ
ತಾಗಿದರ್ ಗಿರಿ ಗಿರಿಯ ತಾಗಿದಂತೇ || ೧ ||

ರಾಗ ನೂರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಕಳಕಳದಲಿ ಬಲ | ಮುಳಿಮುಳಿದಾಯುಧ | ಗಳಗಲ ಕೋರ್ಗುಡಿಸೀ ||
ಕೊಲುಕೊಲುತಾಗಲೆ | ಬಲಬಲವಳೆಯಲು | ಕೆಲಕೆಲಕ್ಕೈತಂದೊ || ೧ ||

ಘುಡುಘುಡಿಸುತ ಮುಂ | ದಡಿಯಿಡುತಾಯುಧ | ಝಡಿಝಡಿಯುತಲಾಗ ||
 ಕಡಿಕಡಿ ಬಂದರ | ಕಡೆಕಡೆ ಶೋಣಿತ | ಕುಡಿಕುಡಿ ಯೆಂದೆನುತಾ || ೨ ||
 ಮತ್ತದ ಏಳಬಲ | ಮುತ್ತಲು ದಿವಜರು | ಚಿತ್ತನಿ ಖತಿಯೇರೀ || ಯೆತ್ತಿದ
 ಕತ್ತಿಯ | ತುತ್ತಿಗೆ ಕತ್ತನು | ಕತ್ತರಿಸಲು ಭರದೀ || ೩ || ಸುರಭಟರಸು
 ಗೆಗೆ | ದುರುಳರು ಪಲಬರು | ತೆರಳಲು ಶೈಮುನಿಗೇ || ತೆರಳುತ ನಮುಚಿ
 ಯು | ಧುರಕನುವಾದನು | ಶರಮಳೆಗರೆಯುತಲೀ || ೪ || ಕಂಗಡಿಸುತ ಬಲ |
 ಭಂಗಿಸಿದನು ಸುರ | ರಂಗವನುಚ್ಚಳಿಸೀ || ಕಂಗರಿಶರದಲಿ | ಮುಂಗಡೆ ಬ
 ರುತಿಹ | ರಂಗವ ತಂದೆನೆದಾ || ೫ || ಖೂಳನ ಹತಿಯನು | ತಾಳದೆ ಸುರ
 ಬಲ | ಕಾಳಗವನು ಕಳೆದೊ || ಗೋಳಿಡುತೋಡಿಸು | ಕಾಲಿನ ನೀತಿಯ |
 ಕೇಳುತಲಾಕ್ಷಣದೀ || ೬ ||

ಭಾಮಿನಿಪಟ್ಟದಿ.

ಅಬ್ಬರಿಸಿ ಮುಂದೊತ್ತಿ ನಮುಚಿಯು | ನಿಬ್ಬರದಿ ಪರಬಲದೊಳಗೆ
 ಮದ | ದುಬ್ಬಿನೊಳಗೈತರಲು ಕೇಳುತ ಮಘವ ಬಿಲ್ವದಿದೊ || ತೆಬ್ಬನೆರಿಸಿ
 ಕೂಲಗಲುಗಳ | ಮಬ್ಬರಿಸುತಾ ಭೂತಗಣಗಳ | ಹಬ್ಬವಾಡುನೆನೆಂದು ಶರ
 ಗಳ ಸುರಿಸುತಿಂತೆಂದಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಖೂಳ ದೈತೇಯ ಕೇಳೂ | ಲೋಕದಿ ಮುಂದೆ | ಬಾಳುವೆ ಸಾಕೆ ಹೇ
 ಳೊ || ಕಾಳಗದೊಳು ನಿನ್ನ | ತೋಳಬಲುಹ ತೋರು | ತಾಳೆಗೆಯರಿನನೀ
 ಗಾ || ೧ || ಮಘವಾ ವಿನೋಡನೆ ಕಾದೀ | ನೋತರೆ ನೋಡು | ನೊಗವ
 ತೋರೆನು ಜಗದೀ || ಹಗೆಯೈಸೆ ದಾನವ | ರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಬಗೆಯೆನೆ | ದಗಣಿತ
 ಶರನೆಚ್ಚನೊ || ೨ || ಬರುವ ಶರವ ತಂದಾ | ಕೋಪದೊಳಂದು | ಶರವರು
 ಷವ ಸುರಿದಾ || ದುರುಳನ ಧನುವಾ ತಾ | ಮುರಿದು ಸಾಹಸವಿಂದ | ಮೆರೆದ
 ಶಚೀಂದ್ರನಾಗಾ || ೩ || ಪೊಸ ಧನುವನು ಧರಿಸೀ | ಕಾಳೋರಗ | ವಿಶಿಖ
 ನೊಂದನು ಜೋಡಿಸೀ || ಅಸುರನಬ್ಬರದಿಂದ | ಲೆಸೆಯಲು ಗರುಡನಿಂ | ದಸ
 ಮಸಾಹಸಿ ಬಂದಿಸೇ || ೪ ||

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಖಾತಿಯಿಂದಾಗ ಸುರ | ನಾಥ ಹೂಡಿದನು ವರ | ವೀತಿಹೋತ್ರನ
ಶರವ ಭರದೀ || ಘಾತಿಸುವೆನೆಂದೆನುತ | ಲಾತತುಕ್ಷುಣ ಶರವ | ಕಾತುರದೊ
ಳಿಸೆದ ದಾನವಗೇ || ೧ || ವರುಣನಿಂ ಖಂಡಿಸುತ | ದುರುಳ ತಾ ನಗಸರಳ |
ಉರಿವ ಕೋಪದಿ ಗುರಿಯಿರಿಸೀ || ಉರಕೆಸೆಯಲಮರಪತಿ | ತರಿದು ಕುಲಿಶದಿ
ಬಳಿಕ | ಪರಿಕಿಸುವೆ ಬಲುಹನೆಂದೆನುತಾ || ೨ || ತೆಗೆದು ಕುಲಿಶವನು ಬಿಡಿ |
ಯುಗುಳಿ ಕಂಗಳಲಿ ತಡಿ | ಯಿಗೊಬಿಡುವೆನೆಂದು ಕಿರುಕಿರುಹೀ || ಮುಘವ
ನೆಸೆಯಲು ದುರುಳ | ನಿಗೆ ತಾಗಿ ಪರಲೋಕ | ದಗಣಿತಾನಂದವನು ಪಡೆ
ದಾ || ಖಾತಿಯಿಂದಾಗ || ೩ ||

ಭಾಸುನಿಪಟ್ಟದಿ.

ವೀರ ನಮುಚಿಯು ಮಡಿಯಲಸುರರ | ಭೂರಿಬಲವನು ಸವರುತಲೆ
ಖತಿ | ಯೇರಿ ವಾಸವ ಮುಂದರಿಸುತಿರೆ ಜಂಭನೈತಂದೂ || ತೋರು ನಮು
ಚಿಯ ಕೊಂದವನ ತಿರ | ಹಾರಿಸುತ ಶೋಣಿತವ ಘ್ರಸೆ | ಹೀರೆನುತಲಾ
ಭಟಿಸೆ ತಡೆದು ಬಿಡಾಜನೆಂತೆಂದಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ದುರುಳನೆ ನಮುಚಿಯ ತಿರವಾ | ಕಡಿ | ದಿರಿಸುತ ತವ ಭುಜಬಲವಾ ||
ಪರಿಕಿಸಲ್ಪೆತಂದಿಹೆನೂ | ನೀ | ನೊರೆ ಯಾರೆಂಬುದನೂ || ೧ || ಜಂಭಾಸುರ
ನಾಗಿರುವೇ | ತವ | ಬೆಂಬಲವೆಲ್ಲವ ಮುರಿವೇ || ಅಂಬುಧಿಗೆಸೆಯುವೆ ಭರ
ದೇ | ಜಯ | ನೆಂಬುದ ಮರೆಯೆಲೊ ಮನದೇ || ೨ || ಆಗದ ಕಾರ್ಯವ
ಬರಿದೇ | ನುಡಿ | ದಾಗುವುದೇನೆಲೊ ಮನದೇ || ಕೂಗಿದ ನಮುಚಿಯು ಹೀ
ಗೇ | ಕಡಿ | ಸಾಗಿದ ಮೋಣ್ ಯಮನೆಡೆಗೇ || ೩ || ನಮುಚಿಗೆ ಸರಿಯೆಂದೆ
ನುತಾ | ಯೇ | ಸುಮನಸರೊಡೆಯನೆ ನಿರತಾ || ಭ್ರಮಿಸದಿರೆ ಕ್ಷುಣ್ಣದೊಳ
ಗೇ || ಮದ | ಶಮನವಗೊಳಿಸುವೆ ನಿನಗೇ || ೪ || ಎಂದಾಗಲೆ ಖಾತಿಯಲೀ |
ಶರ | ವೃಂದಗಳನು ಸುರಿಸುತಲೀ || ಮಂದಮತಿಯ ಬಲವಿರಲೂ | ತಾ |
ಳೆಂದಾಗಲೆ ಗರ್ಜಿಸಲೂ || ೫ || ಕಡಿಯುತಲದ ಪಥದೊಳಗೇ | ಸುರ | ರೊ

ಡೆಯನು ತಾ ಗುರಿಯೊಳಗೇ || ಬಿಡಲು ಸದಾಗತಿಶರವಾ | ಕಂ | ಡೊಡನಾ
ತನು ಫಣಿತರವಾ || ೬ || ಎಸೆದಾ ಬಾಣವ ಗೆಲಿದೂ || ನಿಂ | ದಿಸಿದರೆ ವಾ
ಸವ ಮುನಿದೂ || ಪೊಸಮನೆ ಶರಗಳನೆಸೆದಾ | ಕರ | ದಸುರನ ಚಾಪವ ಮು
ರಿದಾ || ೭ ||

ಕಂದ.

ಕಡಿಯಲ್ ಚಾಪವ ದನುಜಂ | ಪಿಡಿಯುತ ಗದೆಯಂ ಭರದಿಂದೆಸೆಯ
ಲ್ ಕಂಡಾ || ಕಡೆಗಾಲದ ಮೃಡನೋಲ್ ಸುರ | ರೊಡೆಯಂ ಖತಿಯಂ
ತಾಳುತಲಾಗಲೆ ಜವದಿಂ || ೧ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವೃಡತಾಳ.

ಘನತವಕದಿಂ ಕಡಿಯೆ ಗದೆಯನು | ದನುಜ ಪೊಸಧನು ಪಿಡಿದು ಭಲ
ರೇ | ನಿನಗೆ ಬಲುಹಿನಿತಿರಲು ನೋಡುವೆ | ನನುವರದಲೇ || ೧ || ಉಬ್ಬದಿರು
ಧನುಗದೆಯ ಕಡಿದೆಯ | ಉಬ್ಬಸವ ಮಾಡುವೆನು ಮುನಿದರೆ | ಹೆಬ್ಬುಲಿಯ
ಸೀಳುವೆನು ಬಿಡು ನಿ | ನ್ನಬ್ಬರವನೂ || ೨ || ಎಂದ ಮಾತಿಗೆ ಸುರಪ ನಸು
ನಗೆ | ಯಿಂದ ಧುರವೆಂದೆನಲು ಕಾಡಿನ | ದೊಂದು ಮಿಗವನು ಸೀಳ್ ತೆರ
ಯಿರ | ದೆಂದು ತಿಳಿಯೋ || ೩ || ಮಂದಮತಿಗಳು ತಿಳಿಯದಂದದಿ | ಬಂದು
ಸುರಬಲವನ್ನು ತಾಗಿದ | ಕೆಂದು ಫಲವುಣಬೇಕೆನಲು ಖತಿ | ಯಿಂದ ದನು
ಜಾ || ೪ || ಬಲ್ಲೆ ಬಲ್ಲೆನು ನೀನು ಸುರಬಲ | ನೆಲ್ಲವನು ಕೂಡಿಸುತ ಶಂಕರ |
ನಲ್ಲಿಗಲ್ಲವೆ ಪೋಗುವವ ನಾ | ಬಲ್ಲೆನ್ನಿಸೇ || ೫ || ತಿವನ ಕಾಂಬುಜ್ಜಗವ
ಮರೆ ಯಿ | ನ್ನವಧರಿಸು ದೇವವನು ಕಾಡಿನ | ತಿವನ ಪಾಲಿಗೆ ಕೊಡುವೆ ನಿಮಿ
ಷದಿ | ಬವರದೊಳಗೇ || ೬ || ಭೂರಿಖತಿಯಲಿ ಸುರಪನುಸುರಿದ | ಆರು ಜಂ
ಭನ ನಾಮವಿತ್ತರೊ | ತೋರುತಿಗೆ ಮಾತಿನಲಿ ಜಂಭವು | ಭಾರವಾಗೀ || ೭ ||
ಆಡುವುದು ಬಹುಸುಲಭ ಮಾತಿನೊ | ಕೋಡಿಯೋಗುವರಲ್ಲ ಬಲವಿರೆ |
ಮೂಢ ಸಂಗ್ರಾಮದಲಿ ತೋರಲು | ನೋಡಿಕೊಂಬೇ || ೮ ||

ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ಸುರಪನಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ದಾಸವಂ ಪರಿಕೆಸಾ | ದರೆ ಬಲುಹನೆಂದುರಗ
ವರುಣ ಸಾವಕಶರವ | ಸುರಿಸಿದಂ ಸುರಬಲಂ ಕೆಂಗಿಡಲ್ ಸುರಸಾಲ ಚಾ

ಪಮಂ ಝೀಗೈವೃತಾ || ಭರಿತರೋಪದಿ ಗರುಡ ವಾಯು ಜಲಬಾಣದಿಂ |
ತರಿದು ಕಡೆಹಲ್ ಘೋರ ರಕ್ತ ಸಂ ಮಾರುತು | ಮಿರುಗುತಿಹ ಕೋರಸಿಯ
ಝಳಿಸಿಸುತ ಸುರಪತಿಯ ಮೇಲ್ಪಾಯ್ದು ಲಾಕ್ಷ ಗಾದಲೀ || ೧ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಸುರಪನು ವಹಿಲದಿ | ತರಿಯಲು ಖಡ್ಗವ | ದುರುಳನು ಕೋಪದಲೀ ||
ತೆರೆಯುತ ಬಾಯಿಯ | ಬರುತಿರೆ ಕಾಣುತ | ಪರಿಕಿಸಿ ಸಾಹಸಿಯೂ || ೧ ||
ಝಳ ಖಳನೆ ಬಲ | ದೇಳಿಗೆಯಿನಿತರೆ | ಕಾಳಗದಲಿ ನಿನ್ನಾ || ಸೀಳುವೆ ರು
ದ್ರಾಸ್ತ್ರ | ದೊಳೆನುತಲಿ ಸುರ | ಪಾಲಕ ಕರದೊಳಗೇ || ೨ || ಪಿಡಿಯುತ
ಶರವನು | ಧಡಿಗನಿಸೆಯಲು | ಕಡಿಯುತ ಕಂಠವನೂ || ಪೊಡವಿಗೆ ಕೆಡು
ಹಲು | ಪಿಡಿಯುಗುಳುತ ಝಳ | ಪಡೆ ಬರುತಿರಲಾಗಾ || ೩ || ಶರಿತರಿಯುತ
ಸುರ | ವರ ಪರಬಲವನು | ಮುರಿಯುತ ಪೆಣಗನೂ || ಧರಣಿಯೊಳೊರ
ಗಿಸಿ | ಮೆರೆಯಲು ಕೇಳುತ | ದುರುಳರ ಬಲದೊಳಗೇ || ೪ ||

ಕಂದ.

ಮಡಿದನು ಜಂಭಾಸುರನೆನೆ | ಘುಡುಘುಡುಗುಡಿಸುತ ಶತಮಾಯಂ
ಕೋಪದಿ ಕರಮಂ || ಕಡಿಕಡಿಯುತಲಾ ಸುರಬಲ | ದೊಡೆಯಗೆ ಶರ ಬಿಡು
ತಡಹಾಯ್ದೆಂದಂ ಗರ್ಜಿಸೀ || ೧ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ಸುರಪ ಕೇಳು ನಮ್ಮ ಬಲವ | ಶರಿದ ಬಲಹ ಮುರಿಸೆನೀಗ | ಕರದಿ
ಪಿಡಿದ ವಜ್ರನೆಲ್ಲಿ | ಧರಿಸೊ ಜೀಗನೇ || ೧ || ಕುಲಿಶಹತಿಯ ತಾಳಿ ಪ್ರಾಣ |
ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಪೋಪ ಬಗೆಯ | ಅಳವೆಯೊಳಗೆ ಕಾಣಬಹುದು | ಘಳಿಗೆ
ತಡೆದರೇ || ೨ || ಸಮರದೊಳಗೆ ವೀರ ಜಂಭ | ನಮುಚಿಯಾರ್ವರನ್ನು ಗೆ
ದ್ದು | ಪ್ರಮಿತನಾದೆ ಗರ್ವದಿಂದ | ಶಮನಗೊಳಿಸುವೇ || ೩ || ಸಾಕುಸಾಕು
ಶಿರವ ಕಡಿದು | ಶಾಕಿನಿಯರ ಬಳಗಕೀವೆ | ಜೋಕೆಯೆಂದು ಶರವನೆಂದ |
ಪಾಕಪೈರಿಯೂ || ೪ || ಬರುವ ಶರವ ಕಡಿದು ದುರುಳ | ಶರವನೆಂದ

తేగేదు దివిజ | రేరేయనింగే గురియ నోడి | భరదోళేజ్జ నో || ౫ ||
 కడిదు సురప నడునే ఖళర | గడణదోళగే ధిర నిను | ధడిగ నిన్న
 నామనేను | నుడియో బీగనే || ౬ || ఆరదాదరేను ధురది | తో
 రు శాయవన్ను ద్భ్యే | వారదోడేయ వేర శతక | మాయనాగిజే ||
 || ౭ || ఎందు బాతియింద తేగేద | నోందు మేళుశరవనా పు | రంద
 రానిగేసేద శోప | దింద దురుళనో || ౮ || తిళియదవనే మఘవ క్ష
 ణకే | ఘళిలశరవ హోడి మురిదు | ఖళగే తిమిరశరవనేజ్జ | నళవిమ
 ధ్యదీ || ౯ || శరణేబాణదింద తుదు | దురుళ యోచిసిదను బరిచ |
 ధురదోళింతే సేణసి విజయ | బరువదల్లవో || ౧౦ ||

భామినిశట్పది.

ఎందు యోచిసి ద్భ్యేనాగ పు | రందరన కృతకక ధనుపగే |
 నిందు విస్మితనాగి మూర్ఖోకదలి తన్నోడనే || నిందు కాదిద సుభ
 ట్రోళగివ | నందదవరను కాణే సంగర | దింద జయవిరదేందు మా
 యావిద్యేయను తందా || ౧ ||

వాధికశట్పది.

రక్తసన మాయేయింతురుగి భయ తేత్తలం | కక్తసద బిరుగాళ
 ధోళియిం మింజుమళి | దిక్తయాయేల్లల్లయుం తుంబిదుదు ఘోర
 కాగ్గత్తలీయు సుత్తలూ || ఇక్తలేద శరమళీయ దాళియిం సురసేనే |
 యక్తటా విధియేందు కాలేగేదు నాల్దేసేగి | కక్తలతేయిం పలాయన
 మేసగే సురపాల బసబళిదనేసేంబీనో || ౧ ||

రాగ శీతారగాళ, అష్టతాళ.

ఖళన మాయకదింద | బళలద సురనాథ | కళనోళగేద్దు తా
 నో || శోళుగుళదోళు జయ | నేలసదు నమగేందు | కళవళిసుత
 దుఖిదీ || ౧ || అపజయవాయ్యయ్యో | కపటిగళింద ముం | దపహా
 స్యవాదుదేందో || గుసితది ప్రమథా | ధిపనేడ మరుగునే | విపరీత

ವಾದುದನೂ || ೨ || ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಸುರ | ವೃಂದದೊಡನೆ ಬೇಗ |
ಬಂದು ಗಿರಿಯನೆರಿ ಬಳಿಕಾ || ಚಂದ್ರಚೂಡನ ಪಾದ | ಕಂದಾದಿತಲೆವಾಗು |
ತೆಂದನೀ ತೆರದೊಳಿಲ್ಲಾ || ೩ ||

ರಾಗ ಆದಿತಾಳ.

(ದಾಟ:- ಬೆದರಲ್ಪಾತಕೆ ನಾರೀ ||)

ಕರುಣಾಸಾಗರ ನೀನೂ | ಶರಣನು ನಾನೂ || ಪಲ್ಲ || ಕರುಣಸಾಗರ
ನೀ | ಶರಣನಹುದು ನಾ | ಚರಣದೊಳೊರೆಯುವ | ಪರಿಗಳ ಕೇಳೈ || ಅನು
ಪಲ್ಲ || ಪಾದಯುಗದಿ ಮನವಾ | ನಿರಿಸುತ ಬರುವಾ | ಅದಿತೇಯರಿಗಭವಾ ||
ಹಾದಿಯೊಳ್ ಖಳಧೊರೆ | ಯಾದಾಂಧಕ | ನಾದುದು ಧುರ ಕೇ | ಇಾದರ
ದಿಂದಲೀ || ೧ || ಘೋರ ದನುಜರೊಡನೇ | ಕಾದಿದೆ ಮೃಡನೆ | ವಾರತೆ
ಕೇಳೊಡನೇ || ಪಾರಮಮ ಗುಣ | ಸಾರನೆ ಪೇಳುವ | ನಾ ರಣದೊಳ
ಗಾ | ದೋರಗೆ ಯೆಲ್ಲವಾ || ೨ || ಕೊಂದೆನು ಬನರದಲೀ | ಹಲವರ ಕೆರಳಿ |
ಮುಂದೆ ನಮುಗೆ ಮರಳೇ || ದಂದುಗ ಧುರದಲಿ | ಬಂದುದು ಪರಿಭವ |
ದಂದವನೆಲ್ಲವ | ಚಂದ್ರಧರನೆ ಕೇಳು || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿಪಟ್ಟದಿ.

ಸುರಪನಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ಶಂಕರ | ಕಿರುನಗೆಯ ಹೊರ ಸೂನೆ ವಾಸವ |
ಪರಮಕರುಣಾಸಿಂಧು ನೀನಾಗಿರಲು ಶರಣರಿಗೇ || ಪರಿಭವವು ಬರಲಿಂತು
ನಗುವೆಯ | ಪೊರೆವರಾರೈ ದೇವ ನೀ ಕೈ | ತೊರೆಯುವೆಯ ಯೆಂದೆನಲು
ಪೇಳಿದನಾಗ ಮದನಾರೀ || ೧ ||

ರಾಗ ಕಾಂಜೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಮರುಗದಿರು ಸುರಪಾಲ | ಶರಣನಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ | ಪರಿಭವಕೆ ನಗಲುಂಟಿ
ಬರಿದೇ || ದುರುಳ ರಕ್ತಸರ ಮದ | ಭರಿತವಾಯ್ತೆನ್ನನೇ | ಧುರಕೆ ಕರೆಯು
ವರೇನನೆಂಬೇ || ೧ || ಅಂಧಕಾಸುರನೆಂಬ | ಮಂದಮತಿಯೋರ್ವ ಧುರ |
ಕೆಂದು ಬಲಗೂಡಿ ನಮ್ಮೆಡೆಗೇ || ಬಂದಿಹುದು ನೆನಸಿ ತನ | ಗಿಂದು ನಗು
ಬರಲು ಕೇ | ಕೊಂದು ಕಾರಣ ತಿಳಿದೆಯೇನೈ || ೨ || ಜನುಮವಿತ್ತವ ನಾ
ನು | ದನುಜನಿಗೆ ಪೇಳಲೇ | ನನುಮಾಸ ತೊರೆದು ಸಂಗರಕೇ || ಮನವೊಲಿ

ದು ಬಂದಿಹನು | ತನಿರಕುತವನ್ನು ಶಾ | ಕಿನಿಗಣಗಳಿಂಗಿಕ್ಕದಿಹನೇ || ೩ ||
 ಬಿಡು ಭಯವ ಮನದಿ ನಾ | ಪಿಡಿದಿ ಶೂಲದಿ ತಿವಿದು | ಕಡೆಗಾಲವನು ತೋ
 ರಿಕೊಡುವೇ || ಕಡಿದು ದಾನವರ ಬಲ | ದಡಗುಗಳ ಕಾಡಮ್ಮಗ | ಗಡಣಗ
 ಳಿಗತನವಿಕ್ಕುವೆನೊ || ೪ || ಎಲ್ಲಹೆಯೊ ನಂದೀಶ | ಮಲ್ಲ ಸಾಹಸವಂತ |
 ಸೊಲ್ಲನೆಂದನು ಕೇಳೊ ನಮ್ಮಾ || ಮಲ್ಲಗಣಗಳ ಬಲವ | ನೆಲ್ಲ ಕರಸೀಗ
 ನೀ | ನಿಲ್ಲ ಬರಹೇಳು ಪಡೆತಿರನಾ || ೫ || ಎಂದು ನೇಮವನೀಯ | ಲಂದು
 ಗಣಗಳನೆಲ್ಲ | ಪೊಂದಿಸುತ ನಂದೀಶನಾಗಾ || ನಿಂದಿರಲು ಹರನೆಡೆಗೆ | ಬಂದು
 ಪಾದದಿ ಮಣಿದ | ನಂದದಿಂದಾ ಶಕ್ತಿಧರನೊ || ೬ ||

ಭಾಮಿನಿಪಟ್ಟದಿ.

ದೇವ ದೇವರ ಬಾಲನನು ನೀವ್ | ದಾವ ಕಚ್ಚು ಕೆ ಕರಿಸಿದಿರಿ ತನ | ಗಾ
 ವುದಪ್ಪಣೆಯೆಂದು ಪಾದದೊಳೆರಗೆ ಪಿಡಿದೆತ್ತೀ || ಬಾ ವಿಹಂಗಾಗೂಢ ದೈ
 ತ್ಯರ | ಭಾವನೆಯನೊರೆಯುವೆನು ನಮ್ಮೊಳ | ಗಾಹವಕೆ ಬಂದಿಹರು ಪೇಳು
 ವುದೇನು ವಿಸ್ಮಯವಾ || ೧ ||

ರಾಗ ರೂಪಕತಾಳ.

ಕಂದ ಕೇಳಿವೊಡ | ನಂಧಕಾಸುರಗಿಂದು | ಬಂದು ಕಾಳಗಗೊಡ
 ಲೆಂದೊ || ನಿಂದಿಹ ಬಲಹಗೂಡಿ | ಬಂದು ಗಿರಿಯ ತಟ | ದೊಂದೆಡೆಯೊಳು
 ಹಮ್ಮಿನಿಂದಾ || ೧ || ಏನಪ್ಪುದೆಂಬುದ | ದಾನವರರಿಯದೆ | ಹೀನತನದಿ ಬಂ
 ದಿರುವರೊ || ಎನ್ನಿಂದ ಜನಮವ | ಮುನ್ನ ಪಡೆದ ದೈತ್ಯ | ಗೆನ್ನಿಂದ ಪರಿ
 ಭವವಹುದೊ || ೨ || ಮಾಡುವುದೇನು ಬಲ | ಗೂಡಿ ಪೋವುದು ನೀನು |
 ಗಾಢದಿಂ ಬಹೆ ನಾನು ಹಿಂದೇ || ಮೂಢರ ತಲೆಯ ಜಂ | ಡಾಡೆಂದು ವರ
 ಜಂದ್ರ | ಚೂಡನೆಂದನು ಸುತನೊಡನೇ || ೩ || ಸುರಪಾಕನು ಬಲ | ನೆ
 ರಸಿ ತಾ ಬರುತಿರೆ | ದುರುಳರು ತಡೆದು ಮಾರ್ಗದಲೀ || ಸುರರ ಕಂಗಡಿ
 ಸಲು | ಸುರವರಸ್ತೆತಂದೊ | ಒರೆದನೆಲ್ಲವನು ದುಃಖದಲೀ || ೪ || ವಾಸವ
 ನೊಡಗೂಡಿ | ನೀ ಸಮರಕೆ ಪೋಗು | ಆ ಶುಕ್ರತಿಸ್ಯರ ಧುರದೀ || ಮೋಸ
 ನಾಯಕವಿರೆ | ಘಾಸಿನಾಡಲು ಕಮ | ಲಾಸನ ಬರುವನೆಂದೆನುತಾ || ೫ ||

ರಾಗ ಘಂಟಾರವ, ಏಕತಾಳ.

ಕರೆದು ವಿರಿಂಚಿಯನೂ | ಶಂಕರನು | ಅರುಹಿದ ಪರಿಗಳನೂ || ಕರೆ
ದು ವಿರಿಂಚಿಯ | ದುರುಳ ಬಲವ ಸಂ | ಹರಿಸಲು ಪೋಗಿಂ | ದರುಹುತ
ಶಂಕರ || ಪಲ್ಲ || ದೈತ್ಯಬಲವ ಕೊಂದೂ | ವಿಜಯವ ಎ | ಧಾತನೆ ಪಡೆ
ಯೆಂದೂ | ಹರುಷದಿ | ಭೂತನಾಥನೆಂದೂ | ಪೇಳೆ ಕಮಲ | ಜಾತನಿಗಿದ
ನೆಂದೂ || ಕೇಳ್ವು ಎ | ಧಾತನು ತಾ ಪುರು | ಹೂತನೆನೊಡಗೊಂ | ಡಾತು
ರದೊಳು ಸಮ | ಜಾತನು ಪೊರಟಾ || ೧ || ಅನಿತರೊಳಗೆ ಮುದದೀ | ಬಂ
ದಾ ಗುಹ | ಮಣಿಯುತ ಸಂತಸದೀ | ರಕ್ಕಸ | ಹನನಕೆ ಪದಯುಗದೀ |
ನೀ ಕೊಡುವುದು | ತನಗನುಮತಿ ಭರದೀ || ಬೇಡುವೆನೆನುತಲೆ | ಪಾದದಿ
ಮಣಿಯಲು ಕಾಣುತ | ಚಿನುಮಯ ಸಂತಸದೀ || ೨ ||

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ನಾಗಭೂಷಣ ಮಣಿದ ಕುವರನ | ಬೇಗದಿಂ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಜಯ ನಿನ |
ಗಾಗಲೈ ಪೋಗಿಂದು ಹರಸಲು ಗುಹನು ಮನದೊಳಗೇ || ಪೋಗುವೆನೆ ಮಾ
ತೆಯನು ಕೇಳದೆ | ಆಗದಾಗದೆನುತ್ತ ಯೋಚಿಸಿ | ತಾ ಗಿರಿಜೆಯಿದ್ದೆ ಡೆಗೆ
ಬಂದೆರಗುತ್ತಲಿಂತೆಂದಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಸಾರಾಪ್ಪ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ವಂದಿಸಿ ಪಾದದೊ | ಳೊಂದು ಬಿನ್ನಹಗೈವೆ | ಕೇಳ್ವುದಮ್ಮಾ ||
ನಿಮ್ಮ | ಕಂದನು ಪೊರಟಿಹ | ನಿಂದು ಸಂಗರಕಾಗಿ | ಕೇಳ್ವುದಮ್ಮಾ || ೧ ||
ಅಂಧಕಾಸುರ ಮದ | ದಿಂದ ಸಂಗರಕಾಗಿ | ಬಂದನಮ್ಮಾ || ಅದ | ರಿಂದ
ಪ್ಪಣೆಯ ಬೇಡ | ಲೆಂದು ಬಂದಿಹೆ ಮಾತ | ಕೇಳ್ವುದಮ್ಮಾ || ೨ || ದೈತ್ಯಬ
ಲವನೆಲ್ಲ | ಘಾತಿಸಿ ಬರುವೆನು | ಕೇಳ್ವುದಮ್ಮಾ || ತನು | ಜಾತಗಪ್ಪಣೆಯ
ನ್ನು | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಬೇಗ | ಕೊಡುವುದಮ್ಮಾ || ೩ ||

ವಾರ್ಧಕಷಟ್ಪದಿ.

ಎಂದು ಪದದೊಳ ಮಣಿದ ಗುಹನ ಪಿಡಿದತ್ತಿ ಗಿರಿ | ನಂದನೆಯು
ಹರುಷದಿಂ ಪೈರಿಗಳ ಕೊಂದು ಜಯ | ಪೊಂದಿ ಬಾರೆಂದೆನುತ ಕಳುಹಿದಳು

ಜಯಘೋಷದಿಂ ಪೊರಟನಾ ಕುಮಾರಾ || ಮುಂದುಮುಂದಕ್ಕೆ ನೀನೆ ನಡೆ
ಯುತಿರಲೇನೆಂಬೆ | ನಂದದಿಂ ಗಿರಿಯನಿಳಿದೈತರಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ | ಮಿಂದೊ
ಡೆಯದಿರದೆನಲೆ ಪಡೆಯಬ್ಬರಕೆ ಭೂಮಿ ನಡನಡುಗಿತೇನೆಂಬೆನೂ || ೧ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡತಾಳ.

ಶರಜನ್ನಿತ್ತಲು ಧುರಕೆ ಪೊರಡಲು | ದುರುಳ ರಕ್ಕಸನೆರವಿಯೊಡನಾ |
ದುರುಳನೋಲಗದೊಳಗೆ ಕುಳಿತನು | ಗಿರಿಯ ತಟದೀ || ೧ || ಕಾಣದಿರೆ ಬಲ
ನಮುಚಿಬಂಭರ | ಕೇಣಗೊಂಡಾ ದಾನವೇಂದ್ರನು | ಜಾಣನಹ ಶತಮಾಯ
ನನು ಕರ | ದೆಂದನಿಂತೂ || ೨ || ಕೀಳು ಮಘವನು ನಮ್ಮ ಬಲವನು |
ಕಾಳಗದೊಳಿಟ್ಟೆಣಿಸಿ ಹಲವರ | ಸೀಳಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನಲ್ಲವೆ | ಪೇಳಲೇನೂ ||
|| ೩ || ಜಂಭನಳಿದನೆ ನಮುಚಿ ಮಡಿದನೆ | ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದೆ ಮನವು ತಿವತವ |
ಕುಂಭಿನಿಯೊಳಿನ್ನಂತು ಬಾಳುವೆ | ನೆಂದು ದೈತ್ಯಾ || ೪ || ಏನು ಸಂಗರ
ಕಾಗಿ ತಿವನೆತೆ | ಗಾನು ಬಂದವನಾಗಿ ನುತಿಸಿದೆ | ಹೀನನಾದನೆನುತ್ತು ಪೇಳಿ
ದ | ದಾನವೇಂದ್ರಾ || ೫ ||

ಭಾಮಿನಿಪಟ್ಟದಿ.

ಓಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿ ಪೋಪನಾದರೆ | ನೋಡುವೆನು ಜಂಭಾರಿ ಜನನಿಯ | ಬೇಡಿ
ಕೊಂಡುರದೊಳಗೆ ಮರೆಯಾಗಿರಲು ಖಾತಿಯಲೀ || ತೋಡುವೆನು ತನ್ನಿಗರಳ
ಶಂಕರ | ನೋಡಿ ತಡೆದರೆ ಜತೆಯೊಳಗೆ ಹೊಡೆ | ದೋಡಿಸುವೆನೆಂದೆನುತ
ಗರ್ಜಿಸಿ ದೈತ್ಯ ಪಲ್ಲದಿದಾ || ೧ ||

ವಾರ್ಧಕಪಟ್ಟದಿ.

ಕೇಳಿದ್ದೈ ರಾಮ ನೀ ರಕ್ಕಸಂ ಕೋಪದಿಂ | ಕಾಳಗಕೆ ಪೊರಮಡಲೆ
ಚಾರನೋರ್ವಂ ಬಂದು | ಪೇಳಿದಂ ಜೆಲುವಾಯ್ತು ಪ್ರಮಥಗಣದೊಡನೆ
ಶರಜಾತ ಕಮಲಜರಿಬ್ಬರಾ || ಫಾಲನಯನನು ಕಳುಹಿಸಲೆ ಬರುವರಿದೊ
ನೋಡು | ಶೂಲಿ ಬೆಂಗಡೆಯೆ ಬರುತಿರುವನೆಂದೆನೆ ಕೇಳಿ | ಖೂಳಿ ಶತಮಾ
ಯ ಪಡೆದಪ್ಪಣೆಯ ನಡೆದಾದ ಪ್ರಮಥಬಲಮಂ ತಾಗಿದಾ || ೧ ||

ಕಂದ.

ಶತಮಾಯಂ ಬರುತಿರಲಾ | ಶತದಳಸಂಭವ ಧನುವಂ ತೂಗುತ ಶರ
ಮಂ || ಖತಿಯೊಳ್ ಪಿಡಿದಿರಾಗಲಾ | ಶತಮಾಯಂ ತಡೆದಿಂತೆಂದಂ ಪ್ರತಿ
ಭಟಿಸೀ || ೧ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಕಮಲಜ ನೆನ್ನೊಳು ಬರಿದೇ | ನೀ | ಸಮರವ ಕೊಡದಿರು ಸುರಿದೇ ||
ನಮಗೆ ವಿರೋಧವ ಮಾಡೀ | ಕೇ | ಆಮರತೆ ಪೋವುದು ಬೋಡೀ || ೧ ||
ಹರನ ವಿರೋಧದಿ ನಿಮಗೇ | ಸುಖ | ದೊರೆವುದೆ ಸಾಯುವ ಬಗೆಗೇ || ಧು
ರಕ್ಕೈತಂದುದು ನಿಜವೂ | ಕ | ತ್ತರಿಸದಿರೆನು ನಾ ದಿಟವೂ || ೨ || ಓಡಿದ ಸು
ರಪನ ಜತೆಗೇ | ಜತೆ | ಮಾಡುವೆ ಕ್ಷಣ ತಡೆ ನಿನಗೇ || ನೋಡಿಕೊ ಬದು
ಕುವ ಪಥವಾ | ಕಡಿ | ದೀಡಾಡುವೆ ತವ ತಿರವಾ || ೩ || ಸುರಪತಿ ಕೊಂದಿಹ
ಬಲವಾ | ಯೇ | ದುರುಳನೆ ಬಲ್ಲೆಯ ಗೆಲುವಾ || ಧುರಭಟ ನೀ ಬಲ ಕೊ
ಲಿಸೀ | ನಿಂ | ದಿರುವುದು ಸರಿಯೇ ಸಹಸೀ || ೪ || ಪದುಮಭವನ ನುಡಿಗ
ಳನೂ | ಕೇ | ಇದ್ದ ದೆಯುತ ಧರಣಿಯ ಲಳನೂ || ಸದೆಯುವೆನೆನ್ನುತ ದುರು
ಳಾ | ತಾ | ನೊದಗಿಲಿ ಹೊಡೆದನು ಸರಳಾ || ೫ || ಕಡಿಯಲು ಕಮಲಜ
ನೆಡುನೇ | ಖಳ | ಧಡಿಗನು ಪೇಳಿದ ಸುಡುನೇ || ತಡೆದುಕೊ ಬಲವಿರಲೆಂ
ದೂ | ತಾ | ಹೊಡೆದನು ವಕ್ಷಿಯನಂದೂ || ೬ || ವಾಣಿಯ ರಮಣನು ಜಲ
ದಾ | ವರ | ಬಾಣವನೆಸೆಯುತ ಗೆಲಿದಾ || ದಾನವ ಬಲುಹಿನಿತರಲೂ | ಕೈ |
ಗಾಣೆವೆ ನಾನೆಂದೆನಲೂ || ೭ ||

ರಾಗ ಘಂಟಾರವ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಗೆಲುವಾಸೆಯಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನೆ ಸಾಯುವೆ ನಿಜ | ಗಳವ ಕಡಿದೀಡಾಡಿ ವಾ
ರಿಯ | ಬಳಗಕುಣಿಸುವೆನೆಂದು ಶರ ಬಿಡೇ || ೧ || ಕಡಿದೊಂದು ಶಕ್ತಿಯನು
ಬಿಡೆ ಬ್ರಹ್ಮ | ತಡೆಯದಾಗಲೆ ಬಿದ್ದು ರಕ್ಕಸ | ಪೊಡವಿಯಿಂ ಕ್ಷಣಕೆದ್ದು
ನುಡಿದನೂ || ೨ || ಧೀರನಾದರೆ ಶೂಲವ ತಡಿಯೆಂದು | ಭಾರಿ ಭುಜದೊಳ
ಗೆತ್ತಿ ಗುರಿಯಲಿ | ಧೀರನಿಹೆ ನೀನೆಂದು ರಕ್ಕಸಾ || ೩ || ಬಿಡಲಾಗ ಕಮಲ
ಜಾತ ಕಡಿದೆಂದ | ಧಡಿಗ ರಕ್ಕಸ ನಿನ್ನ ಸಮರದ | ಕಡೆಯಗಾಣೆವೆ ತಡೆಯ

ಅರೆಕ್ಷಣಾ || ೪ || ಎಂದಾಜ ಶರವೊಂದ ತೆಗೆದು ಖಾತಿಯಲಿ | ಮಂದಮತಿ
ಗೆಸೆಯಲ್ವೆ ರಕ್ಕಸ | ನಂದು ವರಲೋಕವನು ಸೇರಿದಾ || ೫ ||

ವಾರ್ಧಕಪಟ್ಟಿ.

ಶತಮಾಯನಂ ಕೊಂದು ಶತಪತ್ರಸಂಭವಂ | ಶತ್ರುಬಲಮಂ ಸವರಿ
ದಂ ಕುಂಭನಂ ಕೊಂದು | ಹತಗೈದು ಚಂಡಮುಂಡಾಸುರರ ಸೀಳಿದಂ ತಾ
ನಾ ಮಹಾನಾಭನಂ || ಗತಿಯ ಕಾಣಿಸಿ ಹಲವರಿಗೆ ಮುಂದರಿಸುತೆರೆ | ಪ್ರತಿ
ಭಟಭಯಂಕರಂ ಶುಂಭಾಸುರಂ ಕಂಡು | ಖಿತಿವಿಡಿದು ಚಾಪಟಂಕಾರದಿಂ
ಬ್ರಹ್ಮನಂ ತಡೆದಾಗಲಿಂತೆಂದನೊ || ೧ ||

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಶತಮಾಯನನು ಕೊಂದೆ | ಅತಿಬಲಾನ್ವಿತ ಮುಂದೆ | ಪತಿಸೆಂದೆನಿಸ
ದಿರು ಬ್ರಹ್ಮಾ || ಗತಿಸಿರುವರಿಗೆ ಮನ | ಕತಿಹರುಷವನು ಮಾಳ್ವೆ | ಜತೆಗೆ
ತಿತಿಕಂಠನನು ಕರಿಸೋ || ೧ || ಕಾಗೆಮರಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ | ತಾಗಬೇಕೇ ತಿವನು |
ಸಾಗರವ ನರಿ ಹಾರಲುಂಟೇ || ಕೂಗದಿರು ಯಮನೆಡೆಗೆ | ಸಾಗಿಸುವೆ ಶರ
ಮುಖದಿ | ವೋಗು ಸತ್ತವರ ಧೊರೆಯಾಗೂ || ೨ || ಯಮನೆಂಬವನ ಬಲು
ಹ | ನಮಮ ಬಣ್ಣಿಸಲಾರೆ | ಸಮರದಲಿ ಸೋತು ಕಾಲ್ದೆ ಗೆದ್ದೊ || ಅಮರಪ
ತಿಯೊಡನೆ ತಾ | ಗಮಿಸಿಹನು ಮುಂದೆ ಮುಖ | ಕಮಲವನು ತೋರಿಸನು
ಮರುಳೇ || ೩ || ಹರನ ವೈರದಿ ಸತ್ತ | ದುರುಳ ಗಜದಾನವನ | ಪರಿಯ ಮ
ರತೆಯ ವ್ಯರ್ಥ ಜಗದೀ || ಸ್ಮರವೈರಿಯೊಡನೆ ನಿಮ | ಗರಿತನವು ಲೇಸಲ್ಲ | ತೆರ
ಳಿರೈ ಸಾಯುವಿರೆ ಬಂದೇ || ೪ || ಹರಿಯ ಬಿಟ್ಟರೆ ತಿವನೊ | ಕರಿತನವು ನಮ
ಗಿಲ್ಲ | ಶರಿಸಿಕೊಡುವೆಯ ಮುಕುಂದನನೊ || ದುರುಳತನದಲಿ ನಮ್ಮ | ಧೊ
ರೆಯ ಪೆತ್ತವರನ್ನು | ತಂದಿರುವನೆನಲೆಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾ || ೫ || ಹರನ ಮರೆಯೊ
ಳಗೆ ನಿಂ | ದಿರುವನೇ ತ್ರೀಯೇರೆಯ | ಹರಿಯ ಮರೆಯೊಳಗೆ ಪರತಿವನೊ ||
ಇರಲುಂಟೆ ರಕ್ಕಸನೆ | ಹರಿಹರರು ಸರಿಯೆಂಬು | ದರಿವೆಯೆಂತ್ಯೆ ದುರುಳ
ನೀನೊ || ೬ || ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವನು ನಮ | ಗಾದರದಿ ಕಲಿಸಿ ಗುರು | ವಾದ
ವರಶುಕ್ರನಿರುತಿಹನೊ || ಮಾಧವನ ಕರತೆಯ | ಕಾದುವೆಯ ಪೇಳಿನುತ |
ಸಾಧಿಸುತ ಶರವೊಂದನೆಚ್ಚಾ || ೭ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಹೊಡೆದಾ ಶರವ ಬ್ರಹ್ಮನು | ಖಂಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ | ಧಡಗನೊಳಿಂತೆಂದ
ನೂ || ಕೊಡದಿರು ಪ್ರಾಣವ | ಕಡಿದೆ ಗಳವನೆಂದು | ಕಡಿದಿಕ್ಕಿದನು ಚಾಪ
ವಾ || ೧ || ಪೊಸಧನು ಪಿಡಿದು ತಾನೂ | ದೈತೇಯನು | ವಿಶಿಖವೊಂದರೊ
ಳಜನೂ || ಎಸೆವ ಕರದಿ ಪಿಡಿ | ದಸಮಚಾಪವನಾಗ | ವಸುಮತಿಗಿಕ್ಕಿದನೂ
|| ೨ || ಧನುವೊಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದಾ | ಸಾರಸಭವ | ಘನರೋಷವನು ತಾಳಿ
ದಾ || ಅನಿಲಶರವನೆೊಂದ | ಧನುವಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿ | ಕಿನಿಸಿನಿಂದೆಸೆದನಾಗಾ ||
|| ೩ || ಉರಗಾಜಾಣದಿ ಕಡಿದಾ | ಶುಂಭಾಸುರ | ಉರಿವ ಕೋಪದಿ ನುಡಿ
ದಾ || ಧುರದಿ ಗೆಲ್ಲುವ ಪರಿ | ಯರಿತೆನಿದಕೊ ಮೇಘ | ಶರವೆಂದು ಹೂಡಿ
ದನೂ || ೪ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡತಾಳ.

ವಾಯುಬಾಣದಿ ಕಡಿದನದನಾ | ತೋಯಜಾಂಬಕತನುಜ ಸಾಸಿರ |
ಸಾಯಕಂಗಳ ತೆಗೆದು ಹೂಡಿದ | ನಾಯದಿಂದಾ || ೧ || ಕಡಿಕಡಿದು ಕೆಡ
ಹುತ್ತ ಶುಂಭನು | ಬಿಡಿಗೆದರಿ ಶರ ಬಿಡಲು ಖಂಡಿಸಿ | ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ತಾ
ನೆಸೆಯ ಕಮಲಜ | ಕಡಿದನವನೂ || ೨ || ನಗುತ ಬಳಿಕಾ ಶುಂಭ ಹೂಡಿದ |
ಮಗಳಮದುವೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಜ | ಮೊಗವ ತೋರಿಸಬೇಡವೆಂದಾ | ಬ್ರ
ಹ್ಮಶರವಾ || ೩ || ಜಲಜಭವನಾಸ್ತ್ರವನು ಗೆಲಿದಾ | ನಳನಜಗೆ ತಾನೊಂದು
ಶಕ್ತಿಯ | ಘಳಲನೆಸೆಯಲು ಕಮಲಜನು ಬಿಂ | ಗೊಟ್ಟನಾಗಾ || ೪ ||

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಸೋತು ತಿರುಗೆ ವಿರಿಂಚಿ ಶುಂಭನ | ಘಾತಕವನೇನೆಂಬೆ ಗಣಬಲ |
ಕಾತರಿಸೆ ಪೆಣಮಯವನೊಟ್ಟಿದ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲೀ || ಭೂತಗಳಿಗಾಹುತಿಯ
ನಿಕ್ಕಿದ | ರೀತಿಯನು ಕಂಡಾಗ ಪಣ್ಣು | ಖಾತಿಯಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದು ಮುಂ
ದೊತ್ತಿದನು ರಭಸದಲೀ || ೧ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಬರುತಲೆ ಶರಜನು | ದುರುಳರ ಬಲವನು | ತ್ವರಿತದಿ ತರಿತರಿದೂ ||
ಕರಿರಥಸೇನೆಯ | ಮುರಿದೊತ್ತುತ ನಡೆ | ತರುತಿರೆ ದಾನವರಾ || ೧ || ಹೆಣ

ಗಳ ರಾಶಿಯ | ನೆಣವನೆ ಜೊಂಡಿನ | ಕಣೆಗಳ ಬಿರುಮಳೆಯಾ || ಕಣನಲಿ
ಕಾಣೆ | ಕಿನಿಸಿನೊಳದನಾ | ದನುಜನು ಪರಿಕಿಸುತಾ || ೨ || ಆರಿವ ದಾನವ |
ವಾರುಧಿ ವಡಬನು | ಭೋರಿಡುತ್ಯೇತಹನೂ || ತೋರುವ ಸಾಹಸ | ನಾರಾಜ
ದೊಳವ | ನಾರೆಂಬುದ ತಿಳಿಯೇ || ೩ || ಎಂದೆನುತಾಗಲೆ | ಬಂದಾ ಶರ
ಜನ | ಮಂದಮತಿಯು ತಡೆದೂ || ನಂದಾಗಲೆ ಶರ | ವೃಂದವ ಸುರಿಸುತ |
ಲೆಂದನು ಖಾತಿಯಲೀ || ೪ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ಬಾಲನಿರುವೆ ಭಲರೆ ನೀನು | ಕಾಳಗದಲಿ ಧೀರನಿರುವೆ | ಪಾಲಿಸಿರುವೆ
ರಾರು ಪೇಳು | ಪೇಳು ನಾಮವಾ || ೧ || ದನುಜ ತಾರಕಾಸ್ವಿನಿಗೆ | ಹನನ
ಗೈದ ವರಕುಮಾರ | ನೆನುವರಾನು ಶಿವಕುಮಾರ | ನೀನದಾರಲಾ || ೨ ||
ಕಮಲಚಾದಿ ಸುರರನೆಲ್ಲ | ಸಮರದೊಳಗೆ ಗೆದ್ದ ಶೂರ | ಕಮಲಚಾಪ್ತ
ಶುಂಭದೈತ್ಯ | ಸಮರಶೂರನೂ || ೩ || ವೀರತನವ ಕಾಂಬೆಸೈಸೆ | ಕಾರ್ಯ
ವೇನು ಧರಕೆ ಬಂದ | ಕಾರಣಂಗಳನ್ನು ಪೇಳೊ | ಘೋರದಾಸವಾ || ೪ ||
ಹರಿಯು ನಮ್ಮ ಧೊರೆಯ ಪೆತ್ತ | ವರನು ತರಿದನವನ ನೀವು | ಮರೆಯೊಳಿ
ರಿನೆ ಕೇಳಿ ನಾವು | ಧರಕೆ ಬಂದೆವೂ || ೫ || ಹರಯ ಪ್ರೈರದಿಂದ ಸತ್ತ |
ದುರುಳ ತಮ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು | ದುರುಳ ಕೈಟಭಾಶ್ವಿ ಮಧುಗ | ಕಿರವ ಯೋ
ಚಿನೋ || ೬ || ಬಲ್ಲೆ ಬಲ್ಲೆ ಹರಿಯ ಬಲಹ | ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ದಧೀಚಿಯೊಡನೆ |
ಫುಲ್ಲನಾಭನೇಕೆ ಸೋತ | ಮಲ್ಲ ಪೇಳಲೋ || ೭ || ವರದಧೀಚಿ ತಪದ ಬಲ
ದಿ | ಹರಯ ಗೆಲ್ಲ ನೊಮ್ಮೆ ನಿಜವು | ಹರನ ವಲಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ಚಕ್ರ | ಧರಿಸಿ ಮ
ರೆಯನೇ || ೮ || ನುಡಿಯ ಕೇಳಿ ಶುಂಭನೆಂದ | ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಧೀರನಹುದು |
ಕೆಡುವೆಯೇಕೆ ಧರದಿ ಬಂದೆ | ನಡೆಯೊ ಸದ್ಮಕೇ || ೯ || ಮರಣಕಾಲ ಬಂತು
ನಿನಗೆ | ಬರೆಯಲೇಕೆ ನೀತಿಯನ್ನು | ದುರುಳ ನಿಮಿಷ ತಡೆಯೊ ನಿನ್ನ | ಶರ
ದುಜ್ಜಲುನೇ || ೧೦ || ತಾರಕಾರಿಯೆನಿಸಿ ನಿನಗೆ | ಮಾರಿಹೋಯ್ತೆ ಗರ್ವವೆಂ
ದು | ಭೂರಿ ಸರಳನೆಸೆಯಲಾ ಕು | ಮಾರನಾಕ್ಷಣಾ || ೧೧ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ನಸುನಗುತಲೆ ಷಡ್ವದನಾ | ಶರ | ವಿಸರವ ಕಡಿಯುತ ಏಳನಾ || ತುಸ
ಗಣಿಸದೆ ನಿಂದಿರಲೂ | ರ | ಕ್ಷುಸ ಕಾಣುತ ಖಾತಿಯೊಳೂ || ೧ || ಬಾಲಕ

ನೆಂದೀವರೆಗೇ | ಬಿಡ | ಲಾಲಸ್ತದಿ ನೀನೆಮಗೇ || ಕಾಳಗದೊಳು ಮಾರಾಂ
ತು | ಬಹೆ | ಬಾಲಕ ಬಿಡಲಿನ್ನಂತೂ || ೨ || ತಡೆಯೆಂದೆನುತಾ ಕ್ಷಣದೀ |
ಧರೆ | ನಡನಡುಗುವ ತೆರ ರಣದೀ || ಪಿಡಿಯುತ ಫಣಿತರ ಕರದೀ | ಬತಿ |
ವಿಡಿದೆನೆದನು ತಾ ಭರದೀ || ೩ || ಗರುಡಕಳಂಬದಿ ಮುರಿಯೇ | ಕಂ | ಡರಿ
ತಾ ರಕ್ಕಸ ಸರಿಯೇ || ತರಳನೆ ಪಾವಕಶರದಾ | ಸವಿ | ಪರಿಕಿಸೆನುತ ಸರಳು
ಗಿದಾ || ೪ || ವರುಣಾಸ್ತ್ರದೊಳದ ಶರಜಾ | ತಾ | ನರಿಯಲ್ ಕಾಣುತ ದ
ನುಜಾ || ಕರದಲಿ ಪವನನ ಧರಿಸೀ | ಬಹು | ಭರದಲಿ ಬಿಡಲಾ ಸಹಸೀ ||
|| ೫ || ಪವನಾಶನಶರದಿಂದಾ | ಮುರಿ | ದವನಿಯೊಳೆಳುಹಿದನಂದಾ || ಭವನ
ಕುಮಾರಕನೆಂದಾ | ದಾ | ನನ ತೋರಿಸು ಬಲುಹಂದಾ || ೬ ||

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಹೊಡೆದ ಶರಗಳನೆಲ್ಲ ಪಥದಲಿ | ಕಡಿಕಡಿದು ಕೆಡಹುತ ಕುಮಾರನು |
ಧಡಿಸಂಗವನುಚ್ಚಳಿಸುವಂದದಲಿ ತೆಗೆತೆಗೆದೂ || ಬಿಡಲು ಮೂರ್ಛೆಯೊಳೊ
ರಗಿ ದಾನವ | ಪೊಡವಿಯಿಂ ಕ್ಷಣಕೆದ್ದು ಖಾಳಿಯೊ | ಕಡಿಗಡಿಗೆ ಪಲ್ಲಡಿದು
ತಡದಿಂತೆಂದ ಸ್ತಂದನನೂ || ೧ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ತರಳಾ ನೋಡಲು ರಣದೀ | ನವೊಳು ಸರಿ | ಸರಿಯೆನಿಸಿದೆ ಛಲದೀ ||
ಅರೆನಿಮಿಷದಿ ನಿನ್ನ | ಮುರಿಯುವೆ ನೋಡೆಂದು | ತಿರಕೆಸಗಿದ ಚಾಪದೀ ||
|| ೧ || ಕಡಿದು ಕೋದಲಡವನೂ | ಶರಜನಾಗ | ಧಡಿಗಾಗಿ ಶರಗಳನೂ ||
ಬಿಡಲು ಕೋಪದಿ ಚಾಪ | ಕಡಿದರೇನಿದ ನೋಡು | ಖಡುಗವನೆಂದೆನುತಾ ||
|| ೨ || ಝಳಪಿಸುತಲೆ ದಾನವಾ | ಬರಲು ಕಂಡು | ಘಳಲನೆ ಶರಸಂಭವಾ ||
ಅಳವಿಯೊಳದ ಮುರಿ | ದಿಳಿಗೆ ಕೆಡಹೆ ದೈತ್ಯ | ತಳೆದಿರೆ ಗದೆಯನಾಗಾ || ೩ ||
ತಾರಕಾಂತಕನದರಾ | ಮುಕ್ಕಡಿಗೈಯೆ | ಭೂರಿಕೋಪದೊಳಸುರಾ | ಭಾರಿ
ಮುಷ್ಟಿಯನೆತ್ತಿ | ಹಾರಲು ಮುಂದಕೆ | ವೀರಪಾಣಾತುರನೂ || ೪ || ಕಡಿ
ದಿಕ್ಕಿದನು ಭುಜವಾ | ದಾನವನಾಗ | ಘುಡುಘುಡಿಸುತ ಪಾದವಾ || ತಡೆಯ
ದೆತ್ತುತ್ತ ಛಲ | ವಿಡಿದು ಬರಲು ಕಂಡು | ತಡೆಯದೆ ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರವಾ || ೫ ||

ತೆಗೆದು ತೂಣೀರದಿಂದಾ | ಗುರಿಯ ನೋಡಿ | ಅಗಜಿಯ ಬಾಲನಂದಾ || ತೆಗೆ
ದು ತಿವಿಯ ವರೆ | ಗೊಗೆದು ಬಿಡಲು ದೈತ್ಯ | ಸೊಗದಲಿ ಪವಡಿಸಿದಾ || ೬ ||

ನಾರ್ಧಕಪಟ್ಟದಿ.

ಶುಂಭಾಸುರಂ ಮಡಿಯಲೇನೆಂಬೆ ದೈತ್ಯಬಲ | ಮುಂಬರಿದು ಪಡ್ವದ
ನೆನೆಂ ಮುಸುಕೆ ಖಾತಿಯಂ | ದಂಬುಗಳ ಸುರಿಸಿದಂ ಗಗನಭೂತಳದಿಗಂತವ
ನೆಲ್ಲ ಕಣೆಗಳಿಂದಾ || ತುಂಬಿದಂ ಪೆಣಮಯವನೊಟ್ಟಿದಂ ಕಣನೊಳಗೆ |
ಬೆಂಬಿಡದೆ ಬಹ ಶರಗಳಂ ಕಡಿದು ಕಂಗೆಡದೆ | ಮುಂಬರಿದು ಪೈರಿಬಲದಾ
ಪಾನಲಂ ತಾನೆನಲ್ಮೆರೆದನೇನೆಂಬಿನೂ || ೧ ||

ಭಾಮಿನಿಪಟ್ಟದಿ.

ಕೊಂದು ಘೋರಾಸುರನಿಕ್ಕುಂಧರ | ಕಂಧರವೆ ಹಾರಿಸಿ ನಿಶುಂಭನ |
ಮುಂದಲೆಯ ಕಡಿದಿಕ್ಕಿ ಲಂಬನನಾ ಪ್ರವೀರನನೂ || ಅಂದದಿಂ ಪರಲೋಕ
ಕೇರಿಸಿ | ಮುಂದೆ ಕೇಳಾ ಕಪಿಲಜಪಲರ | ನಂದದಿಂ ಶ್ರೀಮಿನಿಗೆ ಕಳುಹಿದ
ಕ್ರೌಂಚದಾರಣನೂ || ೧ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡತಾಳ.

ಶರಜನೀ ತೆರದಿಂದ ಬಲವನು | ಮುರಿಮುರಿದು ಪರಿಭವಿಸೆ ದಾನವ |
ರೆರೆಯ ಕೇಳಿದನೇನನೆಂಬೆನು | ರಾಮ ನಿನಗೇ || ೧ || ಅಂಧಕಾಸುರ ಕವದ
ಧನುಶರ | ದಿಂದ ರಥವೇರಿದನು ಕಣ್ಣುಗ | ಇಂದ ಖಿಡಿಗೆದರುತ್ತ ತಾನಡೆ |
ತಂದನಂದೂ || ೨ || ಇಕ್ಕೈಲದಿ ದಾನವರ ಬಲವರೆ | ರಕ್ಕಸಾಧಿಪ ಕೋಪ
ಮನದೊಳು | ವೆಕ್ಕಳನೆ ನಡೆತಂದನಾಗಲೆ | ಕಕ್ಕಸದಲೀ || ೩ || ಕಂಡು ಪ
ಣ್ಣುಪಿನಾಗ ತಾ ಕೋ | ದಂಡವನು ಝೀಗೈದು ರಕ್ಕಸ | ತಂಡವನು ಮು
ರಿಯಲ್ತೆ ಕಣನೊಳ | ಗಂಡಲೆದನೂ || ೪ || ಕಾಣುತಲೆ ಪಣ್ಣುಪಿನ ದಾನವ |
ಕೇಣಗೊಂಡೆದೊಂದು ಸಾಸಿರ | ಬಾಣವನು ತರಿಯಲ್ತೆ ಕಂಡಾ | ದಾನ
ವೇಂದ್ರಾ || ೫ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಆರಲೊ ಬಾಲಕ | ತೋರೆಲೊ ಪೌರುಷ | ಭೂರಿ ಬಲವನೆಲ್ಲಾ ||
ಧಾರುಣಿಯಲಿ ನೀ | ಭೋರನೆ ಕೆಡಹಲು | ಪರಿತೆ ಮದಗವಾ || ೧ || ಝ

ಡಿದೀ ಖಡ್ಗದಿ | ಕಡಿಯುವೆ ಗಳವನು | ತಡೆಯುವರಾರಂದೂ || ಹುಡುಗನೆ
ಪೇಕ್ಷೆವ | ಕಡುಗಲಿತನವನು | ಕಡಿದೀಡಾಡುವೆನೂ || ೨ || ಎನೆ ಕೇಳುತ
ಬಹು | ಕಿನಿಸಿನೊಳಾ ಗುಹ | ಧನುಶರಗಳ ಪಿಡಿದೂ || ದನುಜನ ಸೀಳುವೆ |
ನನುವರದೊಳಗೆನು | ತನುವಾದನು ಧುರಕೇ || ೩ || ಖಿಡಿಖಿಡಿಯಾಗುತ |
ಧಡಿಗನು ಶರಗಳ | ಗಡಣವ ಸುರಿಸುತಲೀ || ತಡೆಯದೆ ಗರ್ಜಿಸೆ | ನಡು ಪಥ
ದೊಳಗದ | ಕಡಿದಿಕ್ಕುತ ಶರಜಾ || ೪ || ಕ್ಷುಲ್ಲ ದನುಜ ತಡೆ | ಕೊಲ್ಲುವೆನೀ
ಕ್ಷಣ | ಬಲ್ಲಿದನಾಗಿಹೆಯಾ || ಚಲ್ಲಬಡನೆ ನಿಲು | ನಿಲ್ಲೆಂದೆನುತಲಿ | ಬಿಲ್ಲನು
ಝೇಗೈದೂ || ೫ ||

ವಾರ್ಧಕಪಟ್ಟಿದಿ.

ದುರುಳನಂ ಕೊಲ್ವೆನೆಂದೆಣಿಸಿ ಕೋಪದಲಿ ಪಡ್ | ತಿರನಾಗ ತೂಣೀ
ರದೊಳ್ ಮೆರೆವ ವರರುದ್ರ | ಶರಕೆ ಕೈಯಿಕ್ಕಿದಂ ಮೂಜಗಂ ತಲ್ಲಣಿಸಲೇ
ನೆಂಬೆನಾಕ್ಷಣದಲೀ || ವರಜಟಾಮಂಡಲಂ ಮೆರೆಯುತರತ್ನೈಶಂದ | ವರ
ರುಂಡಮಾಲ ಕಾಲಾಂತಕಂ ಶೂಲಮಂ | ಧರಿಸಿ ಗಣಬಲದೊಡನೆ ಬರುತಿ
ರಲ್ ಕಂಡಾಗಲಾ ವೀರ ಪಡ್ವದನನೂ || ೧ ||

ರಾಗ ಮಧುಮಾಧವಿ, ತ್ರಿವೃಡತಾಳ.

ಕರದ ಧನುಶರವಿಳುಹಿ ಪಾದದೊ | ಕೆರಗೆ ಶರಜನನೆತ್ತಿ ಶಂಕರ | ಪರಿ
ಪರಿಯ ಮನ್ನಿಸುತ ಹರುಷದಿ | ದುರುಳ ರಕ್ಕಸಬಲವ ಮುರಿದೆಯ | ಧುರದಿ
ನಿನಗೇ || ೧ || ಸರಿಯಿಹರೆ ಮೂರ್ತೋಕದೊಳಗೆನೆ | ಶರಜನುಸುರಿದ ನಿಮ್ಮ
ದಯದಲಿ | ತಂದಿಹೆನು ಖೂಳರನು ರಕ್ಕಸ | ರೆರೆಯನುಳಿದಿಹನೊಬ್ಬ ನಾತನ |
ತರಿವೆನೆನಲೂ || ೨ || ಬೇಡ ತಡೆ ನಿನಗವನ ಬವರದ | ತಾಡನೆಯು ತನ್ನಿಂದ
ಪುಟ್ಟಿದ | ಕೋಡಗಲಾ ದೈತ್ಯನಾತನು | ನೋಡುತಿರು ಧುರಗೊಡುವೆ ಪ
ಮ್ಮನ, ಕೋಡ ಮುರಿವೇ || ೩ || ಎಂದೆನುತ ಸಂತೈಸುತಿರಲದ | ನಂಧ
ಕಾಸುರ ಕಂಡು ಪಾದಗ | ಕಿಂದ ಧರಣಿಯ ಝಡಿಮ ಪಲ್ಲಡಿ | ದಿಂದುಧರ
ನನು ನೋಡಿ ಪೇಳಿದ | ನಂದು ಜರೆದೂ || ೪ || ಚಂದ್ರಧರ ಭಸ್ಮಾಸುರನ
ಭಯ | ವಂದಿಗಳೆಯಿತು ಪೇಳು ನವೊಡ | ನಿಂದು ಧುರಗೊಡಲಹಹ ಧೈ
ರ್ಯವು | ಬಂದುದೇ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ಮೆಚೆದೆ | ನೆಂದನಾಗಾ || ೫ ||

ಕಂದ.

ಧಡಿಗನ ನುಡಿಯಿಂ ಮಾನಸ | ಕಡುಗುದಿಯಲೋಪಾನಲನಿಂ ಮೃಡ
ನಾಗಂ || ಕಡೆದಿನಮಾಯ್ತೆನೆ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ | ಪಿಡಿದಂ ಶೂಲವ ನಭವಂ ಕೇಳ
ದ್ವುತಮಂ || ೧ ||

ವಾರ್ಧಕಪಟ್ಟದಿ.

ಇಳೆಯದುರಿತಷ್ಟದಿಗ್ಗ ಜಗಳಳುಕಿದವಾಗ | ಲಳಿಕಾಲವಾಯ್ತೆಂದು ಜೇ
ವಿಗಳ್ ಬೆದರಿದವು | ನಳಿನಸಂಭವಮುಖ್ಯ ಸುರರೆಲ್ಲ ಹರನ ಕೊಂಡಾಡಿದರ್
ಜಲನಿಧಿಯೊಳೊ || ಘುಳುಘುಳಿಸಿ ಪೇರ್ಬೆರೆಗಳೆದ್ದು ಬರುತಿರೆ ಹರನ | ಗಳ
ಬೊಳಿರುವ ಭುಜಂಗ ಬುಸುಗುಟ್ಟಿ ಕೋಪದಿಂ | ಖಳನ ಮೂದಲಿಸಿ ಮಾತಾ
ಡಿಸಿದ ವರಜಟ್ಟಾಜೂಟಿ ಧೂರ್ಜಟಿ ಗರ್ಜಿಸೀ || ೧ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ದುರುಳಾ ರಕ್ತಸ ನಿನಗೇ | ಗರ್ವವು ನೋಡೆ | ತಿರಕೇರಿರುವುದು ಮಿ
ಗೇ || ಮುರಿಯುವೆ ಭುಜಬಲ | ದಿರವ ತೋರಿಸೊ ಶೂಲ | ದಿರವ ಕಾಣಿಸು
ವೆನೆಂದಾ || ೧ || ಖಳನೆಂದ ಶೂಲದಲೀ | ತಿವಿಯೆ ಕಾಡೊ | ಇಲಿಯಿರೆ ಬಿಲ
ಗಳಲೀ || ಘಳಿನೆ ಹುಡುಕೆಂದು | ಖಳನುಸುರಲು ಕೇಳಿ | ಮಲತೆಂದ ತಿತಿ
ಕಂಠನೊ || ೨ || ಜನುಮವಿತ್ತವನಾರೆಲ | ಸುಮ್ಮನೆ ಸಾಯ | ಲೆನುತ ಬಂದಿ
ಹೆಯ ಭಲಾ || ಮನೆಯ ಮೂಪಿಕ ನಿನ್ನ | ಘನತರ ಬಲುಹ ತಾ | ನೆನಿತಿದೆ
ನೋಡುವೆನೊ || ೩ || ಬಲ್ಲದನಹುದು ನೀನೊ | ಬಲ್ಲೆನು ಕೇಳು | ವಲ್ಲಲೋ
ಚನನೆಂಬನೊ || ಎಲ್ಲಿಹನೆಂಬುದ | ನೆಲ್ಲ ಪೇಳಿನೆ ಗಾರಿ | ವಲ್ಲಭನಿಂತೆಂದನೊ ||
|| ೪ || ಹರಿಯೆಲ್ಲಿರುವನೆಂಬುದಾ | ಪೇಳುವೆ ಕೇಳೊ | ದುರುಳ ದಾನವ ನೀ
ನದಾ || ಅರಿತುಮಾಡುವುದೇನು | ಮರೆಯಾಗಿರುವ ನಿನ್ನ | ಉರದೊಳಗಿನೆ
ಕೇಳುತಾ || ೫ || ಅಂಧಕಾಸುರ ಕೋಪದೀ | ಪೇಳಿದ ನೀವು | ಒಂದಾಗಿರಲು
ರಣದೀ || ಬಂದುದ ಕಾಂಚಿನು | ಕೊಂದಿಹ ಹರಿ ನಮ್ಮ | ತಂದೆಯನೇಕೆ ಪೇ
ಳೊ || ೬ || ಧರೆಯ ರಸಾತಲಕೆ | ಕೇಳಲೊ ದುಷ್ಟ | ದುರುಳ ತಾನ್ಮೊದ
ನೇಕೇ || ತಂದನದಕೆ ನಿನ್ನ | ಹಿರಿಯನ ಹರಿಯು ಕೇಳು | ಒರೆಯುವದೇನೆಂ

ದನೂ || ೭ || ಮೃಗಚರ್ಮಧಾರಿ ಕೇಳೂ | ಸಾರಿದೆ ವೃಥ | ನಗಧರಗಾಗಿ
ಬಾಳೂ || ಮಿಗಿಲು ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಬೆ | ಜಗದೊಡೆಯನೆ ನಮ್ಮ | ಹೆಗೆತನದಲಿ
ಸಾಯುವೇ || ೮ ||

ಭಾಮಿನಿಪಟ್ಟದಿ.

ಅಂಧಕಾಸುರನಿಂತೆನಲು ಸಿತ | ಕಂಧರನು ನಸುನೆಗುತ ಪೇಳಿದ | ಮಂ
ದಮತಿ ನೀನೆನ್ನ ಕೊಲ್ಲುವ ಮೊದಲು ವಾಹಿನಿಯಾ || ದಂದುಗವನೆಲ್ಲವನು
ಕಣ್ಣಿನೊ | ಇಂದು ನೋಡೆಂದೆನುತ ಶಂಕರ | ನಂದು ಮಡಿದಿಹ ಬಲವ
ತೋರಿಸೆ ದೈತ್ಯ ಹೂಂಕರಿಸೀ || ೧ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಬಲವೆಲ್ಲವ ಕೊಂದಿರುವಾ | ತವ | ಬಲವನು ಮುರಿಯುವೆನು ನಭ
ವಾ || ಕಳುಹುವೆನವರೊಡನೀಗಾ | ನೀ | ನಳಲದೆ ಪೋಗೈ ಬೇಗಾ || ೧ ||
ಎಂದೆನುತಲೆ ಪೊಸಮಸೆಯಾ | ಶರ | ಪೊಂದನು ಧಡಿಗರ ರಾಯಾ || ಸಂ
ಧಿಸಿ ಧನುವಿನೊಳಾಗಾ | ಬಿಡ | ಲಂದಾ ರಕ್ಕಸ ಬೇಗಾ || ೨ || ಶೂಲವ
ಸುಡಿದಾಕ್ಷಣದೀ | ಖತಿ | ತಾಳುತ ಶಂಕರ ಮನದೀ || ಖೂಳನ ಶರವನು
ಕಡಿದೂ | ತಾ | ಪೇಳಿದನಾಗಲೆ ಮುಳಿದೂ || ೩ || ಕೆಡನಿರು ಧಡಿಗನೆ ಬರಿ
ದೇ | ಶಿರ | ಕಡರಿದ ಗರ್ವವ ಮುರಿದೇ || ಕಡೆಗಾಲವ ತೋರಿಸುವೇ | ನಾ |
ಮೃಡನೆಂದರಿವೆಯ ಮಿಗನೇ || ೪ ||

ಕಂದ.

ಶೂಲಿಯ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳ್ವಾ | ಖೂಳಂ ಧನುವಂ ತನುವಂ ತೂಗುತ
ಲಾಗಂ || ಪೇಳ್ವಂ ಮೃತಿರಹಿತನೆ ನೀ | ಕೇಳ್ವಿ ಹೆನೆನುತಲೆ ಮುಳಿದಾ ಖಳ
ನಿಂತೆಂದಂ || ೧ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ.

ಮೃಡನು ನೀನಹುದಹುದು ಭಸ್ಮನು | ಕಡುಗಿ ಬೆಂಬತ್ತಿದರೆ ತಿರುಗಿದೆ |
ಪೊಡವಿಯೆಲ್ಲವನೇಕೆ ಪೇಳಿ | ನೊಡನೆ ಬೇಗಾ || ೧ || ಎಂದೆನುತ ದಾನವನು
ಕೊಲಪಡೊ | ಇಂದು ಹೂಡಿದ ವಾಯುಶರವನು | ಮಂದಮತಿ ಗುರಿ ನೋ

ಡುತಾಗಲೆ | ಚಂದ್ರಧರಗೇ || ೨ || ಕಂಡನಾಗಲೆ ನಾಗಭೂಷಣ | ಕೆಂಡ
 ದಂತುರಮಸಗಿ ತಾ ಕೈ | ಕೊಂಡನಾಗಲೆ ಗಳದ ಸರ್ಪನ | ಖಂಡಪರಶೂ ||
 || ೩ || ವಿಷವ ಕಾರುತ್ರಿಲು ಹೂಡಿದ | ನಸಮವಿಕ್ರಮಿ ಪೇಳಲೇನ್ ಖಳ |
 ನೆಸೆದ ಬಾಣವು ಕಾಣದಂ | ತಸವಸದೊಳಡಗೇ || ೪ || ಬಿಡಿಯುಗುಳುತಾ
 ಭೃಟಿಸಿ ದಾನವ | ನಡಿಗಡಿಗೆ ಪಲ್ಲಡಿದು ಕರದಲಿ | ಪಿಡಿಯುತಾಗಲೆ ತಿಮಿರ
 ಶರವನು | ಕಡುಹಿನಿಂದಾ || ೫ || ಬಿಡುನೆ ನೋಡೀ ಶರವ ಗೆಲಿದರೆ | ಕಡು
 ಹುಗಾರನು ನೀನೆನುತ ಗುರಿ | ವಿಡಿದು ಕಿವಿವರೆಗೆಳೆದು ಬಿಟ್ಟನು | ಧಡಿಗನಾ
 ಗಾ || ೬ || ದುರುಳನೆಸೆದಸ್ತ್ರವನು ಕಾಣುತ | ಕಿರುನಗೆಯೊಳಾ ಚಂದ್ರಚೂ
 ಡನು | ದುರುಳರಕ್ಕ ಸ ಭಾಸ್ಕರನ ಕ | ಣ್ಣಿರುವದೆನಗೇ || ೭ || ತಿಮಿರದಿಂ
 ದೇನಹುದು ಸುಮ್ಮನೆ | ಭ್ರಮಿತನಾಗದಿರೆನುತ ಪೇಳ್ವಾ | ಸುಮನಸಾರ್ಚಿತ
 ಗೆಲಲು ತಿಮಿರವ | ನಮರಪೈರೀ || ೮ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಧೀರನಪೆಯ ಮಾ | ರಾರಿಯೆ ಪೌರುಷ | ತೋರಿಸು ತನ್ನೊಡನೇ ||
 ಭೋರನೆ ತವ ಬಲ | ದೋರನೆ ಕಾಣುವೆ | ವಾರಿಧಿಗೆಸೆಯುವೆನೂ || ೧ ||
 ಎಂದೆನುತಲಿ ಶರ | ಮೃಂದವ ಸುರಿಸಲು | ಚಂದ್ರಧರನು ಶರಿದೂ || ಮಂದ
 ಮತಿಯೆ ಜಯ | ವೆಂದಂದಿಗು ಸಿಗ | ದೆಂದನು ಖಾತಿಯಲೀ || ೨ || ಬಿಡಿ
 ಯುಗುಳುತ ಖಳ | ರೊಡೆಯನು ನಗಶರ | ಪಿಡಿಯುತ ಕರದೊಳಗೇ ||
 ಮೃಡ ನೀನಾಗಿರೆ | ತಡೆಯೆನುತಾಕ್ಷಣ | ಹೊಡೆದನು ಕೋಪದಲೀ || ೩ ||
 ತಡೆಯಲು ಶೂಲದೊ | ಳುಡಿಯಲು ಪರ್ವತ | ಧಡಿಗ ಮದಾಂಧಮನೂ ||
 ಕಡೆಗಾಣದೆ ಕೆಂ | ಗಿಡಿಗಳ ಸೂಸುತ | ಮೃಡನಂ ನೋಡುತಲೀ || ೪ ||

ವಾರ್ಧಿಕಪಟ್ಟಿ.

ಅರಿನಿಮಿಷ ಬೆರಗಾಗಿ ಬಳಿಕ ಬಾಣಂಗಳಂ | ಸುರಿಸುತಿರೆ ದೈತೇಯ
 ಬಾಣಂಗಳದನ್ನೆಲ್ಲ | ಹರನು ಶೂಲದಿ ವಹಿಲದಿಂ | ಶರಿಯುತಿರೆ ದಾನವಂ ಖಡ್ಗ
 ಮಂ ಝಳಪಿಸೇ || ತಿರವರಿವೆನೆಂದು ಮುಂದೈತರಲ್ ಮಾರಾರಿ | ಪರಿಕಿಸುತ
 ಮುಂದೈದಿ ಖಾತಿಯಿಂ ತಿರುತಿರುಹಿ | ಕರದ ಶೂಲದೊಳಿರಿದು ದೈತ್ಯೇಂದ್ರ
 ನಂ ಭೋರನೆತ್ತಿದಂ ಪರಮೇಶನೂ || ೧ ||

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ದುರುಳ ದೈತ್ಯನ ಗರ್ವಗಿರಿ ತಾ | ಜರಿಯಿತಾರಿಶು ಕ್ರೋಧಶಿಖೆ ಕೇ |
 ಕೊರತೆಯಾಯಿತು ಜ್ಞಾನವಾರಿಯ ಭಕ್ತುತಿ ತಲೆದೋರೇ || ಹರನ ಮಹಿಮೆ
 ಯು ಹೊಳೆಯೆ ಶಂಕರ | ದುರಿತದಾವಾನಲನೆ ತನ್ನನು | ಪೊರೆಯೆನುತ ನುತಿ
 ಸಿದನು ಭಕ್ತಿಯೊಳಂಗಜಾಂತಕನಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಸುರುಟಿ, ಅದಿತಾಳ.

ಜಯಜಯ ಮಹದೇವಾ | ಜಯಜಯ | ಜಯಜಯ ಮಹದೇವಾ ||
 ಜಯಜಯ ಶಂಕರ | ಭಯಹರ ಮೃಗಧರ | ದಯ ತೋರಂಬುಜ | ನಯನ
 ಮನೋಹರ || ಜಯ || ೧ || ಚಂದ್ರಧರನೆ ಹರನೇ | ಸುರವರ | ವಂದಿತ
 ಪದಯುಗನೇ || ಕಂದುಗೊರಳ ಗೋ | ವಿಂದಸಖನೆ ಜಯ | ನಂದಿಯ ವಾ
 ಹನ | ಯಿಂದೆನ್ನನು ಪೊರೆ || ಜಯ || ೨ || ಶಂಭೋ ಶಿವನೆ ಭವನೇ | ಪೊರೆ
 ಜಗ | ದಂಜಿಯರಸ ಮೃಡನೇ || ಕುಂಭಿನಿಯಲಿ ಮುಗು | ಚಂಚಿನನಿರಿದ
 ತ್ರಿ | ಯಂಬಕ ಪ್ರಮಥಕ | ದಂಬವಿಸುತ ಜಯ || ಜಯ || ೩ || ಖಂಡಪ
 ರಶುಧರನೇ | ದಾನವ | ತಂಡವಿದಾರಣನೇ || ದಂಡಧರನ ಮದ | ಖಂಡಿಸಿ
 ದಾ ಭೂ | ಮಂಡಲದೊಡೆಯ ಪ್ರ | ಚಂಡ ಜಟಾಧರ || ಜಯ || ೪ ||

ವಾರ್ಧಕಷಟ್ಪದಿ.

ಪೊರೆ ಶಂಭೋ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಾನಂದ ದೇವ ದೇ | ವರ ದೇವ ಶಿವ
 ಶೂಲಿ ಪರಮೇಶ ವರಜಟಾ | ಧರನೆ ಧೂರ್ಜಟಿಯೆ ಗಂಗಾಧರನೆ ಹರನೆ ಜ
 ಯಜಯಮೆಂದು ಸುತಿಸುತಿರಲೂ || ಪರಮ ಕರುಣಾಸಿಂಧು ಗಗನದಿಂದಿಳಿಗಿ
 ಳುಹಿ | ವರವ ಬೇಕಾದುದಂ ಬೇಡು ಮೆಚ್ಚಿದೆನೆನಲು | ಮರುಗಿ ರಕ್ತಸರಾ
 ಯನಿಂತೆಂದ ಗೌರಿಯರಸನ ಪಾದಮಂ ಸ್ಮರಿಸುತಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಝಂಪಿತಾಳ.

ಆವ ವರವನು ಬೇಡಲೇ | ತವ ಪಾದ | ಭಾವನೆಯು ಮನದೊಳಿರಲೇ ||
 ಕಾವ ಪರಮಾತುಮನೆ ನಿನ್ನ | ಅನುದಿನವು | ಸೇವಿಸುತಲಿರುನೆ ಮುನ್ನ || ೧ ||
 ಕರುಣೆಯೊಂದಿರಿಸೆನ್ನೊಳೂ | ಮರೆಯದಿರು | ಶರಣನೆಂಬುದ ಮನದೊಳೂ ||

ದುರುಳತನದಿಂ ಪೇಳಿದೇ | ಮಾತುಗಳ | ಮರೆಯೆಲ್ಲವನು ಗುಣನಿಧೇ || ೨ ||
 ಹರಿಹರರ ಮಹಿಮೆಗಳನೂ | ಮೂಢ ನಾ | ನರಿವೆಯೆಂತೋ ಪರಿಯನೂ ||
 ದುರಿತಭವಸಾಗರವನೂ | ದಾಟಿಸುವ | ಕರುಣನಿಧಿಗಳ ತಿಳಿದೆನೂ || ೩ || ಕ
 ರುಣನಿಧಿ ತನ್ನೆದೆಯೊಳೂ | ನೀನೀಗ | ಹರುಷದಿಂ ಕುಣಿದಾಡಲೂ || ಭರಿತ
 ಸಂತಸವಪ್ಪುದೂ | ಮುದದಿಂದ | ವರವಿದೊಂದಂ ಕೊಡುವುದೂ || ೪ ||

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಎಂದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಶಂಕರ | ಮಂದಹಾಸದಿ ದೈತ್ಯನೆದೆಯಲಿ |
 ಚಂದದಿಂ ಕುಣಿದಾಡಿ ಸಂತಸದಿಂದಲಿಂತೆಂದಾ || ಸಂದುದೇನಿನ್ನಿಷ್ಟದಾನವ |
 ವೃಂದದೊಡೆಯನೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ನಿನ | ಗಿಂದು ದಯಪಾಲಿಸಿದೆ ಗಣಪದವಿ
 ಯನು ಕೇಳಿಂದಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಸುರುಟಿ, ಏಕತಾಳ.

ಗಣಪದವಿಯ ಕೊಡಲೂ | ದೈತ್ಯಗೆ | ಗಣಗಳು ಹರುಷದೊಳೂ ||
 ವನಜಾಂಬಕನಂ | ವಿನಯದಿ ಪಾಡುತ | ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡಿದ | ರನುನಯ
 ದಿಂದಲೀ || ೧ || ಸುರಜನರಿದನೆಲ್ಲಾ | ಕಾಣುತ | ನೆರೆದಿರೆ ಬಳಿಯೆಲ್ಲಾ || ಪರಿ
 ತಿಸಿ ಶಂಕರ | ಹರುಷದೊಳ್ಳೊರ | ಪರಿಪರಿ ಮನ್ನಿಸಿ | ಮರೆದನು ಕೇಳೈ ||
 || ೨ || ಶರಜನ ವಾಸವನಾ | ಬಳಿಕಾ | ಸರಸಿಜಸಂಭವನಾ || ಕರೆದತಿಮನ್ನಿ
 ಸಿ | ಹರುಷದಿ ಶಂಕರ | ಮರೆದನು ಕೇಳದ | ನೊರೆಯುವದೆಂತೈ || ೩ ||
 ಬಳಿಕಾ ಶಂಕರನಾ | ವಂದಿಸಿ | ನಳಿನಜ ಸುರವರನಾ || ಘಳಲನೆ ತಾನೊಡ |
 ಗೊಳುತ್ತಾಗಲೆ ರಣ | ದಿಳಿಯನು ಕಳೆಯುತ | ನಿಳಯವ ಸೇರಿದ || ೪ ||

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಬಳಿಕ ಗಣಬಲದೊಳಗೆ ದುಂದುಭಿ | ಮೊಳಗುತಿರೆ ಶಂಕರನು ರಜತಾ |
 ಜಲವ ಸೇರಿದ ಶರಣಹೃದಯಾನಂದನೆಂದೆನಿಸೀ || ಬಳಿಕ ಗಿರಿಜೆಯ ಗೂಡಿ
 ಸಂತಸ | ದಳಿದು ತಾನೊಪ್ಪಿದ ಭಕ್ತರ | ಸಲಹುವವನೆಂದೆನಿಸಿ ಕೈಲಾಸ
 ದಲಿ ಪರಶಿವನೂ || ೧ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಯ, ತ್ರಿವುಡತಾಳ.

ಎಂದೆನುವ ಕಥೆಯೆಲ್ಲವನು ಸಿತ | ಕಂಧರನ ದಯದಿಂದಲಾ ಸುರ |
ವಂದ್ಯ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಪೇಳಿದ | ನಂದದಿಂದಾ || ೧ || ಕೇಳುತಾ ವರ ಸಿದ್ಧ
ರಾಮನು | ತಾಳ ಮನದೊಳಗಧಿಕ ಹರುಷವ | ಘಾಳನಯನನ ನುತಿಸಿ ಸಂ
ತಸ | ಲೋಲನಾದಾ || ೨ || ಚರಿತೆಯೆಲ್ಲವನರುಹಿದೆನು ತ | ಪ್ಪಿರಲು ತಿದ್ದು
ವುದೆಲ್ಲ ವಿಬುಧರು | ಮೆರೆಸುವುದು ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನು ಸತ್ | ಪುರುಷರಾಗೀ ||
|| ೩ || ದೇವಿ ಕನ್ನಡರಾಣಿಯಾ ಪದ | ಸೇವೆಮಾಡುವ ಮನದಿ ಬರೆದೆನು |
ಭಾವಿಸುತ ಭಾಷಾಭಿಮಾನವ | ಸೇವಿಸುವುದೂ || ೩ ||

ಭಾನಿನಪಟ್ಟದಿ.

ಕೊಳಲನೊಡುವ ದೇವ ಲೋಕದೊ | ಳಳಲುವರಿಗೆ ಸಹಾಯವನೆ
ತಾಂ | ಬೆಳೆಯಿಸುತಲೀ ಪದದ ಪಟ್ಟದಾದಿಯಕ್ಕರನಾ || ಪುಳಕಜಲದಲಿ
ಪೊರೆದು ಪರದ | ಟ್ಟಳಿಗೆಯನ್ನೇರಿಸಲಿ ಮೇಣ್ಣಂ | ಳಳಲುತಿರೆ ದರ್ಶನವನೀ
ಯಲಿ ತೋಯಜಾಂಬಕನಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಆಹೇರಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಜಯಮಂಗಳಂ | ನಿತ್ಯ | ಶುಭಮಂಗಳಂ || ಪಲ್ಲ || ಚಂದ್ರಶೇಖರಗೆ
ಗಿರಿ | ನಂದನೆಯ ರಮಣನಿಗೆ | ಮಂದರಾಧರನ ಸಖ | ನಂದೆನಿಸಿದಾ || ನಂ
ದಿವಾಹನ ಮಹಾ | ನಂದಮೂರುತಿಗೆ ಸುರ | ವೃಂದವಂದಿತಗೆ ಪಾ | ದಾಂ
ಭೋಜಗೇ || ಜಯ || ೧ || ಗಜಚರ್ಮಧಾರನಿಗೆ | ಭುಜಗಭೂಷಣಗೆ ಪದ |
ಭಜಕಜನವರದನಿಗೆ | ಅಜವಂದ್ಯಗೇ || ರಜತಗಿರಿವಾಸನಿಗೆ | ರಜನೀಶಶೋಭ
ನಿಗೆ | ಸುಜನಜನವಿಸುತ ಕರು | ಣಾಂಬುನಿಧಿಗೇ || ಜಯ || ೨ || ಮಂಗಳ
ಳಾಗನಿಗೆ ವರ | ಗಂಗಾಧರಗೆ ಮೂರು | ಕಂಗಳಿಂ ಮೆರೆವ ತಿತಿ | ಕಂಧರ
ನಿಗೇ || ಅಂಗಜಾರಿಗೆ ಭಕತ | ರಿಂಗೆ ಹಿತವೀವ ಮಾ | ತಂಗದನುಜಾರಿ ತ್ರೀ |
ಶಂಕರನಿಗೇ || ಜಯಮಂಗಳಂ | ನಿತ್ಯ | ಶುಭಮಂಗಳಂ || ೩ ||

ಅಂಧಕಾಸುರನ ಕಾಳಗವು ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಅನುರಸದ್ಗುರು ಬೋರ್ಡುಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರಾದ

ಕೊಳಂಬೆ ಪುಟ್ಟಣ್ಣಗೌಡರಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ

ಈ ಪುಸ್ತಕವು

ಸಾವಂಜೆ ಗುರುರಾವ್

ಇವರ

ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ

ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು,

ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯದಿಂದ

ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಶಾ. ಶಕ ೧೯೫೦. 1928.
